UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

26 ЛЮТОГО 1970.
Число № 9
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
FEBRUARY 26, 1970.

Немає ради на інфляцію

В Оттаві відбулася конференція провінційних прем'єрів і федерального уряду у справі інфляції. Дводенна нарада пройшла більше на взаємному обвинуваченні, хто спричиняє інфляцію, ніж на шуканні спо собів, щоб її спинити.

Говорили багато про обмеження кредитів, про здержання підвищки відсотків від позик, про евентуальну контролю цін тощо.

Всі погодилися, що конче треба щось робити, й, погодилися співпрацювати з федеральним урядом, але ніяких конкретних рішень не зроблено.

Дубчек «урядує» в Анкарі

Кол. секретар чехо-словацької комуністичної партії А. Дубчек «урядує» тепер як чехо-словацький амбасадор в Анкарі, столиці Туреччини. Опінія турків про Дубчека подібна. Протикомуністичні кола вважають його за героя, який поборював московський комунізм; прихильники комунізму мовчать.

Одна права турецька газета подала, що між службовцями Дубчекової амбасади є советські агенти. Зокрема шофер амбасади має бути советський агент.

Три сини Дубчека, віком 17, 21 і 22, залишилися в Чехословаччині, де вони ходять до школи. Турецькі газети пишуть, що їх Дубчек залишив як закладників, на випадок,якби він не хотів повернутися до Чехословаччини. Чехо-словацька амбасада в Анкарі вияснила, що Дубчекові сини залишилися в Чехо-словаччині, через те, що ім тяжко було б опанувати турецьку мову, щоб могти навчитися в Туреччині.

Викидають з Еспанії

Еспанський уряд видав Марокко двох марокканських соціялістів, противників теперішнього уряду. Їх же в Марокко кара смерти.

Чотирьох інших марокканців, що мали сирійські пашпорти, еспанська поліція передала сирійській амбасаді, наказавши їм залишити Еспанію.

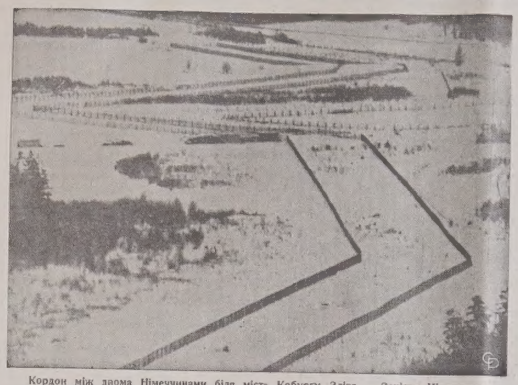

Кордон між двома Німеччинами біля міста Кобургу. Зліва — Західна Німеччина.

ЗБИРАЮТЬ І ВИСИЛАЮТЬ ДОПОМОГУ ДО ЮГОСЛАВІЇ

Український американський допомоговий комітет вислав уже перший більший транспорт одягів українцям у Югославії, що потерпіли від землетрусу. Вислано 35 скринь одягу та взуття (понад 10,000 фунтів). Всі пожертвовані одяги е в дуже доброму стані.

Найбільше пожертвовано жіночих оягдів, менше взуття та одягів для чоловіків та молоді.

Одяг вислано югославським вантажним кораблем «Трухобіч», що вилив з Бруклину 20 лютого. Всі пачки адресовані до Югославського Червоного Хреста для допомогового комітету в Баня Луці на руки проф Івана Пецуха, що очолює той комітет. Сподіваються, що югославські українці одержать пачки в березні.

Теж українці з різних містах Канади, проводять успішно збірку одягів та грошей. БУК Едмонтонської епархії зібрав досі понад 50 пачок одягу та кількасот долярів. Жертви постійно напливають. Чимало українців вислали гроші пожертви безпосередно до архиєпископа Гавриїла Букатка в Белграді.

Совєтський маршал у Польщі

Совєтський міністер державної оборони маршал А. Гречко побував в Польщі. Він відвідав військові споруди і станиці, підкреслюючи добросусідські взаємини між совєтським та польським військом.

Припускають, що Гречко хотів підкреслити приязне ставлення СССР до Польщі у зв'язку з польсько-німецькими переговорами в справі західного кордону в Польщі.

Збомбили єгипетську фабрику

Ізраїльські літаки скинули бомби на фабрику сталі недалеко столиці Єгипту Каїру. Бомби вбили 70 осіб, а поранили 100. Багато робітників поранені фосфоровими бомбами, це свідчить, що ізраїльські летуни хотіли вчинити пожежу.

Збомблення фабрики сталі та поранення й забиття цивільних робітників викликало велике обурення не лише в Єгипті, а й у світі. Ізраїльське командування зробило заяву, що літаки бомбили фабрику «через технічну помилку». Ближчих пояснень про «помилку» не подано. Міністер державної оборони Ізраїлю М. Даян повідомив єгиптян, що недалеко фабрики е ще скинені бомби, які не вибухли, бо їх механізм наставлений на пізніший час. Єгипетські вояки знайшли три незірвані бомби і їх знешкодили.

НАПАД НА ТУРИСТІВ

Недалеко Хеврону в Палестині арабські терористи обстріляли автобус з американськими прочан а м и. Одну американку вбито; дві американки і провідник групи ранені.

ДАВАТИ ДОПОМОГУ

Рільничий комітет федерального парляменту у звіті для уряду доручив, щоб і далі виплачував допомогу для молочних фарм. Досі уряд виплачував річно молочним фармам 125 мільйонів допомоги.

БІЛЬШЕ МАСЛА Й СИРУ

У Канаді зросла продукція масла та сиру. В 1969 р. Канада випродукувала 347, 337,000 фунтів масла, на більш як 12 мільйонів фунтів більше від від 1968 р.

У минулому році вироблено 166,562,000 фунтів сиру «чеддар», на 720,000 фунтів більше, як торік.

КИТАЙСЬКІ РАКЕТИ

За американськими інформаціями комуністичний Китай приспішив будову да лекосяглих ракетних бомб. Кол. американський адмірал В. Круляк, фахівець китайських справ, сказав, що Китай зможе вистрілити першу далекосяглу ракету бомбу, засягом 6,000 миль, за 12 або 15 місяців.

ЧУЖА РИБА

Уряд Екзадору заарештував американське рибальське судно, поємністю 300 тонн, що ловило рибу на морі недалеко екваторського узбережжя. За звільнення американці заплатили 49,650 дол. Судно мало 352 тонни замороженої риби.

ПРЕСТОЛОНАСЛІДНИК

Англійський престолонаслідник князь Чарльз став членом палати лордів, що відповідає канадському сенату. Його впровадження туди з великою парадою. Остання того роду церемонія відбулася перед 50-и роками.

ВИКИНУЛИ ШПИГУНА

ЗДА звільнили совєтського перекладача при ОН А. Тіхомірова, що був арештований за шпигунство, і відіслали його до СССР. Речник американського уряду сказав, що ЗДА відтягнули обвинувачення, бо не хотіли доводити до непотрібного напруження між ЗДА і СССР.

Коротки вісткu

Албертський провінціяний уряд відкликав закон про обов'язкову перевірку всіх автомобілів у провінції щоденний час. Кількадесят осіб, що мали працю при перевірці, опинилися без праці. Уряд заощадить 500,000 дол річно.

Федеральний уряд планує видати 20 мільйонів долярів на направу шляхів та на будову 24 миль Аляска-гайвей. Роботи мають початися 1 квітня ц.р.

Федеральний уряд заповів, що відкладе на рік проектований податок від летунських квитків у Канаді, щоб не посилювати й так великої інфляції.

220 саскачеванських фармерів мають відповідати перед судом за те, що доставили до елеваторів більше збіжжя, як їм було дозволено, не вписували доставленого збіжжя в свої збіжжеві книжки, або фальшували цифри про доставлене збіжжя в своїх книжках.

Західнонімецький уряд призначив дорадницею амбасадора в Ватикані жінку — 44-річну Єлисавету Міллер. У Ватикані сказали, що, згідно з традицією, дипломатами вищої ранги в Ватикані можуть бути лише чоловіки.

На знак протесту проти податкової системи у Франції невідомі люди підкладають бомби під будинки податкових урядів. Минулого тижня підкладено бомби в п'ятьох будинках податкових урядів кругом міста Ліону. Бомби вибухли, але жертв у людях не було.

Італійський уряд наказав протягом 48 годин залишити Італію секретареві совєтського військового аташе В. Александрову за шпигунство. Кореспондент московської газети «Іввестія» Л. Замойський мусів покинути Італію протягом 7 днів за порушення приписів, що обв'язують чужинецьких журналістів у Італії.

У столиці Туреччини Істамбулі почали будову мосту через морський просмин Босфор. Міст буде коштувати 33 мільйони; буде закінчений 1973 року. Тепер через Босфор людей та вантажі перевозять суднами та перевозами. Міст буде довгий на 5,118 стіп. Початок будови відзначили судна гудінням сирен, а військо — стрілами з гармат.

Еспанський суд засудив 25 осіб, обвинуваченых у діяльності на користь заборо-

неної еспанської комуністичної партії, на кари від одного до п'ять років тюрми. Обвинувачені були членами заборонеої комуністичної партії та роздавали протидержавні летючки.

Вантажний залізничий поїзд недалеко Стратфорду, Онт., вбив дві особи, що їхали моторовими санками по-при залізничі рейки.

Ізраїльський міністер оборони М. Даян заявив, що Ізраіль не має заміру робити інвазії на Єгипет, або зачинати нову війну з Єгиптом якщо Єгипет сам не пічне війну.

Ізраїльський суд засудив 18-річного арабського терориста Г. Дагіла на 18 років тюрми за підкладання мін на просмику Газа і за стрілянна до поліції. Другий І. Сіла, 21 років, дістав 10 років тюрми за саботаж.

Вищий урядовець чехословацької амбасади до ОН в Ню Йорку д-р Іржі Младек попросив дозволу залишитися в ЗДА. Младек мав доступ до тасмних документів чехословацької амбасади при ОН.

Фабрика автомобілів „Дженерал Моторс" у Мішіган, ЗДА, відкликала до перевірки 4,269 шкільних автобусів та 21,631 вантажних авт. Фабрика підозріває, що в них гальма не в порядку.

Канадські фарми підупадають

КАЖЕ ФЕДЕРАЛЬНЕ МІНІСТЕРСТВО ХЛІБОРОБСТВА

Фармерське господарство підупадає. Про це свідчать дані, що їх подав працівник федерального міністерства хлібороства І. Фурніс.

Деякі дані походять з 1966 року, проте дальші роки, як припускають, не принесли значної зміни.

Проведений 1966 року облік виявив, що в Канаді було тоді 430,500 фармерів, але тільки 100,000 з них продавали продуктів на 10,000 долярів або більше річно.

Половина більших канадських фармерів займається головно вирощув а н н я м збіжжя або годівлею худоби. Між ними є 20,000 молочних фарм та 10,000 малих фарм, що не вирощують пшениці, а інше збіжжя.

80% управного поля е в західній Канаді. На ньому вирощують фармери головно пшеницю, ячмінь, овес, ріпак і льон.

Все канадське рільництво з машинами та устаткуванням вартє бл. 22.4 мільярдів долярів.

На фармах 1948 року працювало 1,096,000 осіб, або 25% всіх працюючих канадців. Сьогодні на фармах працює тільки 546,000 осіб. В тому е бл. 100,000 наймлених робітників; решта — фармери та їхня родина.

В 1967 р. канадські фарми випродукували збіжжя, худоби, молока та інших продуктів на загальну суму 2.5 мільярда долярів.

Минулого року за кордон продано фармерських продуктів на загальну суму 1.4 мільярда дол., що становило 11% всього канадського експорту за кордон. В 1960-63 рр. продавані за кордон рільничі продукти становили 20% всього канадського експорту.

Минулого року канадські фармери заплатили 175 мільйонів долярів податку від нерухомого майна (поля, будинки тощо) та 60.6 мільйонів долярів особистого податку.

Арабські терористи знищили літак

Літак швайцарської повітряної лінії «Свіссер», що мав летіти до Ізраіля, розірвався над Швайцарією, від вибуху бомби, що її хтось підклав в середині літака. У катастрофі згинуло 47 осіб, в тому 17 жидів.

Літак австрійської повітряної лінії, що летів з Франкфурту до Відня і мав пасажирів до Ізраіля, мусів скоро приземлитися, бо на літаку вибухла бомба. В літаку знайдено ще одну бомбу, що була в мішку з пошгою для Ізраілю.

До підкладу бомби признавалася одна арабська терористична організація. Інші арабські терористичні організації осудили атентат на цивільних осіб. Теж багато арабських газет висловили застереження проти такої боротьби.

Багато повітряних ліній припинили на деякий час польоти до Ізраіля; всі завели дуже сувору контролю пасажирів та їхніх клунків.

У всьому світі — велике обурення і загальне домагання осудити такий спосіб боротьби.

Чікагський присуд

У Чікаго протягом 4 і ½ місяця відбувався суд над сімома організаторами заворушень під час минулорічної демократичної конвенції в тому місті. Тоді демонстранти понищили багато будинків та майна. Суддя Й. Гоффман засудив кожного з п'ятьох обвинуваченых на п'ять років тюрми.

Два адвокати дістали по 4 роки за образу суду. Від присуду всі підсудні подали відклик. У Чікаго й Вашінгтоні відбулися демонстрації проти присуду.

Рабин хвалить еспанського диктатора

Американський р а б и н Хаїм Ліпшіц каже, що еспанський диктатор Франсіско Франко врятував більше як 60,000 жидів, що їх мали знищити гітлерівці. 8 січня 1944 р. Франко телефонував до Гітлера й врятував від смерти 1,242 грецьких жидів, що мали бути замордовані в концентраційному таборі Берген-Белзен.

Місяць пізніше німці звільнили жидів і відіслали їх до Еспанії. На еспанському кордоні їх зустрів сам Франко і прийняв на перебування в Еспанії.

Інформацію рабина подав тижневик «Нюзвік».

Дають шпигунові орден Леніна

Московська газета «Ізвестія» аж у двох числах надрукувала інтерв'ю з кол. членом англійської розвідки і водночас совєтським агентом Дж. Блейком. Повідомляють «Ізвестія», Блейк дістав найвище совєтське відзначення: орден Леніна, а також — орден червоного прапора за «самовіддану діяльність для СССР».

Блейк, як член англійської розвідки, знав імена багатьох американських розвідників, членів СіАйЕй, що діяли за «залізною завісою» й видав їх большевикам. Коли викрито «діяльність» Блейка, його арештували й засудили на 42 роки тюрми. Після 5 і пів року тюрми, Блейк 1966 року втік з англійської тюрми й дістався до СССР, де живе й досі. Блейкові — тепер 47 років. Він живе, мабуть, у Москві.

ВІДКОПУЮТЬ СТАРОВИННИЙ ЄРУСАЛИМ

В Єрусалимі ізраільські археологи ведуть розколи недалеко т.зв. Муру плачу, що є єдиним залишком із площі величної святині, що її збудував був цар Ірод. Під 65 стопами землі, каміння та руїн віднайдено стіни колишніх домів, вулиці та склепіння переходів давнього Єрусалиму, що його римляни зруйнували 70 р. по Хр. Декуди відкопані вулиці тягнуться цілу милю. В тому підземному місті, що існувало перед 2,000 роками, не чути нікого звуку. Звідти тхне сопухом гнилого дерева і руїн. З гори доноситься глухий гомін молитов, що їх біля Муру плачу проказують побожні жиди.

Рабин Дов Перля сподівається докопатися до руїн святині Ірода і відкрити вхід, що він до найважливішого місця в святині, до т.зв. "святая святих", куди первосвященик входив лише раз у рік. Але тієї брами відкривати не будуть, бо це було б порушенням жидівського закону.

Розкопи руїн святині ведуться за вказівками Талмуду, де подані розміри будівлі.

Покищо до підземного міста не пускають публіки, бо декуди руїни грозять завваленням.

Частина ортодоксальних жидів протиявться розкопам, навіть пробувала домогтися заборони, але ізраїльський парляжент, відкинув їх домагання.

Відкопані вулиці та руїни святині є мертвими свідками перебування і виступів Ісуса Христа в Єрусалимі. Єрусалимськими вулицями Він ходив, у святині навчав. Розкопи будуть мати велике значення і для християн, бо допоможуть відтворити вірний образ Єрусалиму з часів Христа.

Лід на ріці Сендаскі в північному Огайо створює загрозу повені містечку Фремонт, де ужи-

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ІНСТИТУТУ

ПРАВДА ПРО УКРАЇНУ (4)

проф. Тадей ЗАЛЕСЬКИЙ

Книжка Кеннана. Американський амбасадор у Білгороді, дуже відомий совєтознавець Джордж Кеннан (Kennan) написав книжку «Росія і Захід за Леніна і Сталіна» (Russia and West under Lenin and Stalin). Від едмонтонського відділу КУК авторові вислано листа: «Відкрито Вам заявляємо, що Вашу книжку можна зачислити до найсильніших творів з ділянки політики СССР супроти Заходу. Ваша книжка не має таких фантастичних вигадок, які є, приміром, у книжці Wren's The Course of Russian History, де мова, що український лідер Петлюра підтримував Гітлера 1941 р., хоч відомо, що Петлюру вбито ще 1926 року. Все ж таки у Вашій книжці є сенсаційні інформації. Напр., на стор. 46 читаємо: „Українська Рада, сховавши 50 мільйонів рублів, французьких грошей, обшахрувала французів безсердечно».

«Ми, — кажеться в листі, — слідкуємо за Вашою протиукраїнською орієнтацією від часу, коли Ви порівняли Україну зі стейтом Массечусетс, наслідуючи М. Хрущова, який порівнював Україну з Тексасом. Добре розуміємо, що коли Ви, професійний дипломат і дуже вчена людина, виходите з тієї точки зору, то мусите мати якусь причину. Все ж таки ми були здивовані, що Ви здогадно прийняли вістку про тих 50 мільйонів, не подумавши над тим, чи це правда. Будемо Вам дуже вдячні за джерела до цього питання».

«Вістка про 50 мільйонів рублів тим більш сенсаційна, бо її ніхто до цієї пори не використав: ані білі, ані червоні москалі. Комуністи, напевно, використали б для власної користи, але про це нічого не знали. Вони не пропустили б такої нагоди, щоб не поглузувати з аспірацій України до визволення та з провідників, як історик Грушевський і Петлюра».

«Відчуваємо, що в наслідок Вашої антиукраїнської орієнтації Ви поминули не тільки чотирирічну боротьбу українців за незалежність (1917-21), але злегковажили викликаний Сталіном голод в Україні, що коштував 2 до 4 мільйонів людей в Україні».

«Чи звіт, поданий під присягою конгресовому комітетові не належить до цього питання? Цю страшну трагедію за Сталіна розглядали в світі історики як винятковий прояв нечуваного варварства, але Ви чомусь обійшли це в своїй книжці.

Ще раз просимо, подайте докази про затаєну крадіжку 50 мільйонів французьких грошей».

Від Кеннана прийшла така відповідь: «Ваше питання про французькі гроші вповні виправдане. На жаль, у Білгороді не маю з собою записника. Мені прикро, що мушу просити Вас пождати, поки повернусь до академічних зайнять, які дадуть мені матеріял до відповіді для Вас. Щодо внутрішнього розвитку подій в Україні та голоду, про що я добре знаю, то причиною, щоб цим питанням не займатися в моїй книжці, було те, що доповіді, з яких складалася моя книжка, були про взаємовідносини між СССР і Заходом і не були спробою займатися внутрішніми відносинами СССР у ту добу».

Німецький історик. Професор Петер Шайберт з Марбурзького університету, що написав розділ про українців у другому томі твору «Слов'янський світ» (Die Welt der Slawen), одержав з Едмонтону від відділу КУК листа. «Прочитали Вашу книжку з великим зацікавленням, але не візьміть за зле, що хоч не історики, зробимо деякі зауваження до Вашої праці, бо як українці вважаємо це за свій обов'язок. Ви, може, несвідомо поставили себе на бік російських істориків-патріотів, а не на бік наукових істориків. Ви не подали різниці між назвами «Русь» і «Russland». Через це кожен необізнаний добре з історією Сходу Европи під назвою «Київська Русь» буде розуміти «Russland» в новітньому значенні. Пишете, що Русь розпалася на дві руські держави: північну і південно-західну. І тут починається неясність, бо для обох держав Ви вжили назви «Русслянд», хоч частина Руси, яку Ви звете південно-західною, ніколи не звалась «Русслянд». Вона мала назви: Rus, Rusia, Ruscia, Rucia, Ruzzia, Ruthenia, а греки звали її «Росія». Все це не в сучасному значенні «Russland». Найдавніший лист папи Григорія з 1075 р., адресований Дмитрові «королеві русинів» (regi Ruscorum). Найстарший польський документ з 1143 р. говорить про «руський нарід» (gens Ruthenica). У мадярськім літописі Кези з 13 століття Карпати називаються «Ruthenorum Alpes». У німецькій середньовічній літературі зустрічаємо назву «Rousen». В договорах Руси з Візантією з 911 і 941 стрічаємо назву «Росія». Всі назви Ви передаєте як «Russland». Це вводить у заблуд німецького читача, бо він під цією назвою буде розуміти нинішню Росію».

«Для Вашої інформації доводимо, що в деяких околицях України, особливо відсталих, через брак комунікації, як у Карпатах, на Поліссі, назви Русь, русин, руський вживаються ще й тепер. Тимчасом жоден росіянин (Russe) ніколи в історії не звав себе русином, бо це завжди була назва українців. Росіяни, або москалі, називались «русскими» у прикметниковій формі і значенні, що вони тільки приналежні до Руси».

«Ви знаєте, що творцями Київської імперії були українські племена, а не північні, що стали субстратом російського народу. До того, північні племена від початків їх історії ненавиділи русинів-українців від москалів-росіян. князь напав на Київ і знищив його. Сподіваюсь, що Вам відомо також, що всі сусіди українського народу від давніх часів відрізняли русинів-українців від москалів-росіян Теж литовці, фінляндці, турки мають окремі назви».

«Уважаємо за свій обов'язок служити історичними джерелами, якими розпоряджаємо, щоб запобігти помилкам та неточним інформаціям про нашу країну і народ. Дякуємо за написання короткого огляду історії нашого народу. Сподіваємось, що в найближчім виданні Ви візьмете до уваги наші помічення. Ми дуже раділи б, коли б Ви приготовили історію України в ширшім обсязі, бо, як знаєте, всі давніші видання німецькою мовою вже вичерпані».

Відповідь проф. П. Шайберта: «Дуже дякую за Вашу таку солідну поставу до моєї частини в книжці «Слов'янський світ». Ваші аргументи мені відомі вповні, але дебата над назвою «Русь» в арабській та візантійській передачі ще не закінчена. Спірний погляд торкається головно питання, наскільки політичні і культурні традиції Київської Руси перейшли на північ і наскільки по нападі татар околиці, названі «Дикі поля», втратили своє історичне значення. А далі, виникає спірне питання про пов'язання козацької доби з київськими традиціями».

С. Гертих. Польський публіцист Енджей Гертих, автор книжки англійською мовою «Poland and Germany» (Лондон 1958) одержав листа від М, Фляка. Він написав: «На українських землях Ви відрізняєте: старорусинів, русинів, українців, поліщуків і тутешніх. **Це зовсім приникує вартість Вашої книжки.** Погляньте до «Британської енциклопедії» щодо поліщуків. Пишете, що в 1870-80 роки український рух інспірували з Берліну і український нарід виріс на берлінських субвенціях. Хто ж тоді про цей рух інформував Вольтера, а хто Наполеона? Чи можна підмогами «створити» 40-мільйоновий нарід? Польський історик О. Галецький пише, що на европейському Заході є хибний погляд, нібито на Сході Европи тільки Росія була вовком, а Польща ягнятком; вовком насправді була Росія і Польща, а жертовним ягням — Україна».

«Ваша згадка про 400-річну окупацію Галичини і Волині, мовляв, це дає Польщі право до тих земель, може бути аргументом, що 150-річна окупація Польщі Росією дає Росії право до Варшави, а німцям — до Чехії».

«Польськість тих земель Ви хочете доказати статистикою. Якби Ви заглянули до публікації «Мали рочнік статистични» (1931), то знайшли б, що, приміром, станиславівське воєвідство мало 70%, а тернопільське — 50% українців (русинів, бо так польський уряд волів звати

(закінчення на 3 стор.)

«УЧИТЕЛЬКИ ЦЕРКВИ»

Св. Катерина Сієнська (†1380) і св. Тереза Авільська (†1582) є першими в Католицькій Церкві жінками, що офіційно відзначені почесним титулом «учителька Церкви».

Святі, що були водночас глибокими богословами, мають титул «учителів Церкви». Такими є св. Кирило Олександрійський, св. Кирило Єрусалимський, св. Іван Дамаскин, св. Єфрем, св. Августин, св. Анзельм, св. Бонавентура, св. Тома Аквінський та інші.

Відзначення св. Катерини і св. Терези, проголошене папою Павлом VI, є водночас визнанням ролі жіноцтва в житті Церкви.

Краще підготовляти майбутніх священиків

Замість облегшувати дисципліну духовенства, ватиканська конґреґація для справ духовенства оголосила документ, який закликає краще підготовляти майбутніх священиків.

Документ ватиканської конґреґації наголошує потребу дбати про розвиток духовного життя студентів духовних семінарій, про солідну богословську освіту і про практичну підготову до душпастирства.

Минулого тижня Павло VI знову заявив, що закон про безженність духовенства Латинської Церкви не буде змінений.

Українська мова в державних школах Алберти

Статистика учнів, що вивчають українську мову в державних школах Едмонтону, була подана в «УВістях» з 22 січня. Яке становище в школах провінції Алберти поза Едмонтоном?

У відповідь на одержані запитання подаю список, де зазначені місцевість, адреса й телефон школи, прізвище директора (P = Principal), вчителів (T = Teacher) і кількість учнів окремих кляс, що вивчають українську мову:

County Athabasca, **Boyle School**, Box 180, tel. 689-3647; P; P. S. Nayer, T: G. S. Oprychko: 7 кл. (кляса) — 13.

Bonnyville School Div., **Fort Kent**, tel. 826-3243, P: D. R. Cyr, T.: J. M. Sawchuk: 10 кл. — 28, 11 кл. — 9.

Lamont School Div.; **Andrew School**, Box 390, tel. 365-3501; P: M. Krywaniuk; T: J. W. Huculak & A. Hushlak: 7 кл. — 35, 8 кл. — 33, 9 кл. — 26, 10 кл. — 15, 11 кл. — 19.

Lamont School; tel.: 895-2138; P.: A. J. Shandro; T.; Mrs. H. Shandro: 7 кл. — 20, 8 кл. — 15.

Mundare; tel.: 764-3962; P.: H. Babiy; T.: Mrs. C. Hawryluk: 7 кл. — 36, 8 кл. — 41, 9 кл. — 30, 11 кл.—11.

County of Minburn; **Vegreville**, Box 1348, tel.: 632-3341; P.: P. H. Chomik; T.: P. Malko: 10 кл. — 20, 11 кл. — 2, 12 кл. — 2.

J. Horton Publ. School; P.: Lukinchuk; T.: A. Pidruchna: 7 кл. — 45, 8 кл. — 55, 9 кл. — 60.

County of St. Paul: **Ashmont** Secondary, tel.: 726-3493; P.: M. T. Grekul; T.: Grekul: 7 кл. — 14, 8 кл. — 7, 9 кл. — 7.

F. G. Miller; **Elk Point**, tel.: 724-3956; P.: Holthe A. S.; T: T. Sadlowski: 7 кл. — 16, 8 кл. — 25, 9 кл. — 32.

County of Smoky Lake; **H. A. Kostash, Smoky Lake**, tel.: 656-3820; P.: H. J, Leskiw, T.: N. Skoropad: 7 кл. — 33, 8 кл. — 28, 9 кл. — 35, 10 кл. — 28, 11 кл. — 22, 12 кл. — 8.

Vilna School, tel.: 636-3651; P.: J. Goruk; T.: N. Chmilar: 11 кл. — 6.

County of Thorhild, **Redwater**; tel.: 735-3625; P.: H. Klufas; T.: J. Rubashewsky: 7 кл. — 15.

County of Two Hills; **Derwent**; P.: W. Sakowsky; T.: S. J. Wysocki: 10 кл. — 9.

New Myrnam, **Myrnam**; Box 160, P.: B. Shymko; T.: N. Tkachuk: 8 кл. — 36, 10 кл. — 26, 11 кл. — 5.

Two Hills, tel.: 657-2590; P.: C. Lutic; T.: M. Kotowich: 10 кл. — 10.

Willingdon, tel.: 367-2222; P.: J. I. Gordey; T.: J. I. Gordey: 10 кл. — 10.

County of Vermillion River; **St. Jerome's, Vermilion**, Box 808; tel.: 853-3251, P.: A. P. Reghelini; T.; Mrs. I. Adolf: 7 кл. — 9, 8 кл. — 6, 9 кл. — 5.

У державних школах Алберти поза Едмонтоном на цю пору 898 учнів вивчає українську мову. Треба додати, що в місцевості Еквіл коло Лякомб 45 учнів неукраїнського походження вивчають українську мову. Вчителем є п. В. Савчук.

Загальна сума така: в Едмонтоні (державні школи та заочні курси) — 497, поза Едмонтоном — 953; разом: **1,440.**

Калгарі, друге місто Алберти, має бл. 10,000 українського населення. Прегарно там розвиваються українські парафії (дві католицькі та одна православна). Але досі там не впроваджено українську мову до державних шкіл. Мадяри, що недавно там поселилися, вже встигли це зробити. В Калгарі, крім парафіяльних рідних шкіл, є курси українознавства, на які ходить 15 учнів. Навчають о. В. Мартиник, о. Б. Лозинський, д-р О. Малицький і д-р Іл. Чеховський.

Рада публічних шкіл Калгарі, дізнавшися, що в тому місті організуються курси українознавства (організатори просили дати їм приміщення в одній із шкіл), пропонувала сама взяти організування курсів, домагаючися 25 долярів від учня за рік навчання. Це виходить — 2.50 на місяць.

Сума ця декому з батьків здавалася зависока, і пропозицію «скулборду» не прийнято. Хочу при цій нагоді подати до відома, що в Едмонтоні учні курсів українознавства платять 4.00 доляри місячно. Є плян підвищити цю оплату. А все ж курси мають шість кляс з 70 учнями.

Є в Алберті інше містечко з високим відсотком українського населення. Є там дві парафії обох віровизнань. Два священики живуть там. Однак української мови нема в державних школах, нема навіть рідної школи, бо, так мені казали, нема відповідних учителів. Якщо нема відповідних учителів, то треба наслідувати Едмонтон, де деякі священики, при душпастирській праці, знаходять час навчати в рідних школах. Це не зменшує, тільки збільшує їхній престиж серед молоді і громади.

Статистичні дані, подані тепер і раніш, свідчать, що тільки малий відсоток українських дітей вивчає в школі рідну мову. Не поможуть тут самі резолюції і самі заклики, що їх часто чуємо й читаємо. Треба праці, плянової й постійної праці. Треба організувати в кожній парафії рідношкільні комітети, в кожній державній школі — батьківські комітети. Треба організувати навчання, треба вчити.

Якщо встигнемо це зробити, то хоч якоюсь мірою направимо шкоду, яка вже сталася. Нема найменшого сумніву, що маємо змогу поправити становище; чи це зробимо, залежить від нас.

Дехто, з філософським спокоєм, потішає, що молодь, хоч поблудить, то не пропаде і, кінець-кінцем, вернеться до нас, бо «чужі люди цураються — в хату не пускають». Не вірю в це. Молодь, яка відійде, навряд чи вернеться; а як вернеться, то ще з більшим почуттям розгублености і зневіри.

Не шукаймо виправдань, які не виправдують, ані потіх, які не потішають. Діймо!

М. Фляк, голова Шкільної Ради КУК

ПРАВОСЛ. МИТРОПОЛИТ У ВАРШАВІ

На митрополита Польської православної Церкви вибрали єпископа Василія Дорошкевича.

Водночас архимандрита Олексія Ярошука висвячено на люблінського єпископа.

Сен. Юзик: «Я сам зазнав дискримінації»

«Невже ж у Канаді є щось таке, як дискримінація?», спитав у сенаті нюфавндлендський сенатор М. Голетт, перебиваючи промову сенаторові П. Юзикові, який домагався конституційного забезпечення прав мови й культури малих етнічних груп.

— Так, я б сказав, що є дискримінація, — відповів сен. Юзик.

— Можете навести доказ?, — питав далі його опонент.

— Я сам зазнав чимало дискримінації протягом усього мого життя, — сказав сен Юзик.

Сенатор Юзик сказав, що конституція Канади, т.зв. Закон Британської Північної Америки, ухвалений у Лондоні британським парляментом більш як сто років тому, «є насправді колоніяльним статутом». З того часу в Канаді сталися великі зміни. Третю частину населення становлять люди небританського і нефранцузького роду. Нова конституція повинна якоюсь мірою забезпечити мовні й культурні права різних малих груп.

МОТРЯ

Історична повість (134)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Любов Хведорівна. Ви ставите мене в дуже скрутну ‚ситуацію'. Як господар хати хочу бути чемним для своєї гості, для матері Мотрі Василівни і для дружини Василя Леонтієвича, а ви приневолюєте мене, говорити до вас, як до людини чужої і ворожої мені, заганяєте мене в такий кут, у якому я не люблю і не хочу стояти. Дозвольте собі сказати, що на Україні я гетьман, а в своєму дворі хазяїн. Всякі напади на нього я готовий відперти рішуче. Ніхто не приневолить мене робити інакше, ніж це мені мій розум і моя совість велить.

Любов Хведорівна знову кинула собою на канапі, а гетьман знову спитав її:

— Вам мабуть невигідно сидіти, перейдем може?

Вона змовчала. То поправляла складки свого вбрання, то очима водила по світлиці. Зрозуміла, що не вдіє нічого. Це не Василь Леонтієвич, це Мазепа — грець!

— Що ж мені тоді Василеві Леонтієвичу переказати?

— Що хочете, а від мене поздоровіть його і побажайте, щоб він був справжнім головою своєї родини.

— Ще одна така зневага і в обморок попаду.

— Як ваша ласка. В моїй хаті гостям лишаю волю.

— А чого ж тоді не пускаєте Мотрі?

— Хто вам це сказав? Прошу, підіть, спитайте її, якщо не зважаючи на своє хибке здоров'я і на заборо лікарську вона згодиться їхати з вами, я перечити не буду. Її бажання дорожче для мене від мого хотіння... Провести вас у Мотрині кімнати?

— Спасибі. Я їду.

— Як ваша воля. Не спиняю нікого.

Гетьман провів Любов Хведорівну до передньої, заждав, поки вона не вдягнула шубу і розпрощався, наче то між ними нічого злого і зроду не бувало.

Заколисався форес на передніх конях, служки скочили на лавочку за будою саней, коні рушили з місця і за хвилину Любов Хведорівна зникла в довгій алеї перед очима старшин, що крізь шибки вікон пильно стежили за нею.

* * *

— Ну, та й баба ж тобі! Чортова теща.

Чорт сім пар постолів сходив, заки їх докупи позводив.

Гетьман до старшин вернув.

— Простіть, що загаявся так довго. Прикру розмову довелося мати.

— З вашою свахою, — повернувся Ломиковський до Апостола, — дійсно розмовляти не дуже то приємно. Не знаю, як колись Василь Леонтієвич з нею любі розмови провадив.

— Того ви не кажіть, — перечив Апостол, — то колись така вам панночка була, як писанка, хоч на серце клади.

— А нині хоч до боку прикладай замісць тірчиці. Певно спалить

— Гонорес мутант морес, — відповів Апостол, — а до того не кожне старе вино солодке.

— От таким вином упитися!

— А Василь Леонтієвич, як упився за молодих літ, так до старости витверезитися не може.

— На його б раз добре гукнути, так очуняв би. По добру ним нічого не вдієш. Татари до Джінґіс-хана привикли.

Гетьман не слухав тієї розмови. Його збентежила несподівана гостина. Ось тобі й гостя! Хоч клич Петранівського, щоб стріляв до неї. Ти її слово, а вона тобі два, ти її колючкою, а вона тобі ножем поміж ребра. Ось таку з полком у найтірший вогонь післати. Мабуть, і Петра налякала б.

* * *

Гетьман зрозумів, що діло у велике заходить. Любов Хведорівна порушила небо і землю... Як воно скінчиться?... Але до старшин пора. — Панове товариші, — почав, — взивали мене, щоб я камінь двигнув. А отсе, бачили, які каменюки підкочує мені долю під ноги. Ані перейти, ні перескочити через них.

— Розбити, — радив Кожухівський, — щоб і сліду не осталось. Доволі того лиха. Отсі інтриги, як стоголова гидра, одну відрубаєш, то друга наросте.

— Не друга, а десять на місце одної.

Апостол, хоч сват, себто тесть Кочубеєвого сина, ні раз не щадив Любови Хведорівни, а за те жалував її слабохарактерного мужа.

Котрийсь із старшин казав, що він тую бабу прямо у вежу замкнув би, бо через неї ніколи спокою не буде.

Гетьман зачув цю раду. — Я навіть достаточну причину маю, — казав. — Міг би покликати Любов Хведорівну на суд. Але не зроблю того.

— А що ж тоді ваша милість гадають робити?

— Те, що вважатиму потрібним для нашої справи. Усім нам треба тепер забувати про себе, а тямити про загальну справу. Жертвою одиниць росте гуртове діло.

ДЕРЖАВНА КОНЕЧНІСТЬ

Старшини засиділися поза північ і від'їхали гуртом. Орлик також. Біля гетьмана остався Войнаровський. Гетьман не спішився спати. Знав, що не всне.

— Гарне Різдво, правда, Андрію? — говорив з жалем до свого небожа, — а заповідалося так гарно.

Войнаровський заспокоював дядька. Любов Хведорівна відома по всій Україні, як жінка загониста і язиката. Її слів не можна поважно брати.

— Мала потіха, Андрію. Тут не в словах, а в ділі сила. Вона може попсувати діло. Подумай, вже й до воєводи побігла, а що нині знає воєвода, це за кілька днів знатиме й цар. А мені не хочеться, щоб він знав. Скажуть у Москві: тепер рішається війна, а старому гетьманові захочується весілля.

— Невже ж, дядьку можна оглядатися на все, що люди скажуть? Чоловік кроку не ступив би.

— Мені покищо оглядатися треба, щоб про мене там (він показав рукою на північ) якнайкраще гадали. Покищо, бо за деякий час, може, я на нікого не буду оглядатися.

Гетьман хотів з кимсь поділитися своїми гадками. Надто пригнітили його. До того надавався лише один Войнаровський. Він хоч молодий, але поважний, може навіть надто поважний на свій вік. Не виявить нікому, що почує, це син його коханої сестри. Гетьман його любить. Дивиться на нього, як на свого наслідника, якщо задуми його не вдадуться і сина йому Господь Бог не дасть.

— Ти, Андрію, мабуть навіть не уявляєш собі тієї халепи, в яку я попав. Недаром карлик говорив мені якось літом: «уважай Мазепа, щоб не вийшла халепа!» От і здійсниться його осторога. З одного боку булава, а з другого серце. Може воно й дивно з моїх уст щось такого почути ,але так воно є. Вдержиш булаву, зробиш серцю кривду, заспокоїш серце, так скривдиш булаву. І не лише її, але все, що з нею і для неї міг ти зробити. Любов Хведорівна добре це розуміє і тому вона так сміливо починає собі.

Войнаровський не розумів цього вислову, але не перебивав своєму дядькові. Слухав уважно і не без почуття гордости, що гетьман робить його повірником своїх гадок.

— Не розумію, — зважився перервати сповідь гетьмана, — чому ваша милість таку велику вагу прикладають до Кочубея і до його дружини?

— Бо Кочубей, як колишній ґенеральний писар, як мій давній товариш, а тепер ґенеральний суддя, знає дещо, чого знати не повинен. Краще було б, коли б не знав. Зрозумів?

— Догадуюся, але ваша милість можуть усунути Кочубея. Чимало в нас людей спосібніших від нього і певніших.

— А Мотря? Подумай, — Мотря! Все ж це її батько, не хочу робити прикрости Мотрі.

— Про це я не гадав.

— А я на всі боки роздумав. Тут, як у годиннику, колісця за себе заходять. Пусти одне, всі обертаються. Так і трудноші мої і турботи. Одна другу тручає.

Гетьман присунув фотель до коминка і вдивлявся в полумінь, ніби в неї шукав розв'язки своїх питань. Сухі колоди дотлівали тихо. Полумінь не бухала, а боролася з димом. Іноді тільки відкололася якась щіпка, спалахнула і спалювалася скоро. Огонь сам себе їсть...

—Коли б я був не гетьманом, — почав по хвилині Мазепа, — а полковником яким, або так собі багатою людиною, що після життєвих трудів спокійно доживає віку, діло було б куди легше. Тямлю не один подібний випадок... Посмарували й поїхали... Мені воно не йде. Мені, бачиш, треба оглядатися і на своїх людей, і на Москву. Щоб свої не казали, що я зневажаю закони святої віри і підкопую повагу інституції родини, чужі, щоб не мали козиря в руках. Міг би я піти на перебій, щоб поставити на своєму, але не хочу, щоб не попсувати діло.

Войнаровському жаль зробилося свого доброго дядька. Він що лиш тепер зрозумів його справді клопотливе становище, його боротьбу між серцем і обов'язками. Гетьман, видно, дійсно полюбив Мотрю і зрікатися її не хоче. Як тую гарну й мудру дівчину віддавати знов на поталу злющої мами. А не віддати — це значить, почати війну з Кочубеями і їх одномишленниками, війну домашню, найнебезпечнішу з усіх, бо домашня війна почнеться серед невеликого круга, а опісля може перетворитися у війну всіх проти всіх.

— Приходить мені на гадку, — почав знову гетьман, — скликати на Новий рік старшинську раду і покласти на стіл булаву: беріть, у кого є відвага! Але що тоді совість скаже?

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бізнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хвороботва, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 — 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS' Supply Ltd.

10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988

Матеріяли ❖ Пера ❖ Фільцові капелюхи
Стяжки та вуальки ❖ Квіти ❖ Футряні обшиття

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

CREDIT FONCIER

тепер платить 9%

Основана 1880 р.
Майно $221,000.000.00
Капітал та резерви $43,000,000.00

2 - 5 річні дебенчерс 8¾ — 1 річні дебенчерс
Проценти платимо що пів року чеком.

Пишіть до:
CREDIT FONCIER
10275 - Jasper Ave.
EDMONTON, Alberta
або телефонуйте на ч.: 422-1145
Член Canada Deposit Insurance Corporation

ТАКОЖ
8¾ — 1 - 5 річні дебенчерс СКЛАДАНИЙ процент (піврічно)

Найменша сума $500.00

ПУБЛІЧНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

УПРАВА МІСТА ЕДМОНТОНУ
НИЗЬКОЧИНШОВЕ ЖИТЛОВЕ БУДІВНИЦТВО

ЯКЩО МЕШКАННЯ – ВАША ПРОБЛЕМА:

- Якщо живете постійно в місті Едмонтоні
- Якщо ваше теперішнє приміщення невідповідне
- Якщо ваш заробіток скромний

То це цікаве для вас! Дійте негайно

Місто Едмонтон почало програму будови домів, щоб забезпечити чиншовими мешканнями родини та особи з низькими заробітками, які потребують мешкань. Такі родини та особи повинні негайно зголосити своє зацікавлення тими мешканнями, пишучи або телефонуючи до Edmonton Community Housing Organization.

Edmonton Community Housing Organization
10237 - 98 Street, Edmonton 15
PHONE 424-0211, EXT. 543, 568
Від понеділка до п'ятниці, 8:30 ранку — 4:30 попол.

Правда про Україну

(закінчення з 2 стор.)

українців Галичини), при чому всі жиди були реєстровані як поляки, а також усі українці римо-католицького обряду».

«Жодна окупація ще не дає права власности окупантові. У 14 сторічні сорок кільканадцять років тривала боротьба Галицько-Волинської держави против окупації Польщею. Треба було щойно польсько-угорських об'єднаних армій, щоб побороти опір русинів-українців. Ваші докази про польськість Галичини й Волині обнижують тільки повагу польської нації і польської політики, яка має два різні погляди на міжнародну етику і мораль. Чи ж в 1918-19 роки населення Галичини не боронилось перед польською окупацією? Наслідки перемоги поляків виявились за 20 років. Польща попала сама під чужі вплини».

У листі подається огляд «подвигів» польської політики в Галичині й Волині: шкільництво, пацифікація, колонізація, нищення церков на Холмщині і т.д.

Є. Гертих відповів, що його книжка має форму листа до американського сенатора Б. Керрола, який 16 травня 1957 заперечив польське право до Галичини й Вилеищини. Книжку роздано всім американським сенаторам. Безперечно, були помилки в польській політиці в час від 1918 до 1939 р.

Ще одна енциклопедія. Канадський сенатор Д. Кемерон одержав від едмонтонського відділу КУК листа в справі «Encyclopedia Americana»:

«Тому що Ви добре відома особа не тільки в Альберті, а скрізь у Канаді, і то з репутацією бездоганного вченого, звертаюсь до Вас, як представника видавництва на Канаду згаданої енциклопедії з проханням, щоб Ви звернули увагу Вашим публіцистам, особливо знавцям справ Східної Европи, на недокладності в останньому виданні енциклопедії».

«Вони пишуть, що між українською і російською мовами є задовільна близькість, так що українець без труду розуміє російську мову, а росіянин — українську. Тут маємо відгомін шовіністичних російських політиків. Це відгомін і пропаганда царської Росії та псевдоінтелігентів, щоб заперечити існування української нації. А завданням дослідника — ствердити правду, бо інакше 500 тисяч українців у Канаді будуть протестувати проти перекручування фактів, а 35 мільйонів — проти підкорення їх москалям, проти визначування їхньої мови як діялекту. Різниця між українською і російською мовами є подібна, як між англійською і німецькою. Доказом, що існує різниця між українською і російською мовами, є словники. Якщо обидві мови те саме, пощо тоді потрібні російсько-українські і українсько-російські словники, декотрі навіть кількатомові?

«А далі, пощо тоді перекладати літературних творів з української мови на російську і навпаки. Кремль завжди хотів русифікувати українців, а й тепершні володарі Кремля хочуть створити «совєтського чоловіка». Ніяк не можна сказати, що сучасні українці й москалі такі подібні, що годі їх розрізнити».

«Прошу Вас моїх зауважень зле не розуміти, але така публікація, як енциклопедія, не може мати стільки недокладностей. Сподіваюсь, що хтось з Ваших знавців поцікавиться переглядом фактів щодо української історії й літератури, тому подаємо спис текстів англійською мовою».

Лист до сенатора Камерона має дев'ять сторінок машинового письма.

Дональд Камерон відповідає: «Вашого листа прочитав з цікавістю і говорив з товаришами українцями і росіянами про схожість української та російської мов. Були різниці в їх поглядах, але особисті мови не зовсім подібні. Я передав цю справу п-і Лявінії Даддл, головному видавцеві енциклопедії. Вона це питання розгляне, звернеться до фахівців і Вам напише».

По якомусь часі Дрейк де Кей «старший редактор», написав відповідь: «Камерон звернувся до нашого головного редактора з справі статті проф. Ельсворта Рейнольда про українську мову і про Україну. Реймонд таке говорить про споріднення обох мов. Він сам американець, а його дружина — росіянка. Вона має приятелів українців з Західної України, говорить до них по-російськи, а вони відповідають їй по-українськи і розуміють одні одних. На цьому я спер мій погляд про схожість мов». Дальше запевнює, що в наступному виданні енциклопедії назву «русин» замінить назва «українець».

ВИЗНАЧНІ ЛЮДИ САМБІРЩИНИ

інж. Микола ФЛЯК

Стаття третя

Серед дячів Самбірщини 20 сторічча на згадку заслуговують адвокат Стахура і вчителі Сілецький і Білецький (за української влади директор учительської семінарії).

З молодшої генерації вибивається в суспільній праці проф. А. Княжинський, співзасновник музею „Бойківщини" і співвидавець журналу „Літопис Бойківщини" разом з д-ром В. Кобільником, д-р В. Гуркевичем і згаданим вище І. Филипчаком.

Далі, варто згадати б о. С. Даша, що був сотрудником парафії в Старому Самборі, д-р Ортинського, редактора „Наддністрянських вістей" з часів української держави Стахова, д-ра Рінецького, д-ра Рогуцького, братів Коберських та залізничника М. Бойкевича, члена УНРади ЗУНР.

З часів першої світової війни на окрему згадку заслуговує проф. Т. Залеський, який у 1916-1919 рр. організує гімназійну українську молодь і опікується Пластом. У Пласті наша молодь, що ходила до польської гімназії, під його наглядом вивчає докладно історію України. Кожний пластун був зобов'язаний скласти іспит з історії, а обов'язковим підручником був Старий Солі о. Олексин.

САМБІРСЬКА ПЛАСТОВА СТАРШИНА З ПРОФ. Т. ЗАЛЕСЬКИМ (1916 рік). — У першому ряді зліва направо: Г. Лозинський, Г. Фуканьчик, М. Фляк, Ф. Яворський; у другому ряді: В. Рудзінський, С. Яворський, І. Монастирський, проф. Т. Залеський, Ю. Юзів'як, С. Качмарик і Д. Миколаевич.

У травні 1939 р. Самбірщина, годі поминути відомих старосамбірщан. Це місточко й околиця протягом історії дали кільканадцять визначних священиків, між іншими, дуже цікавої повісти «Кульчицький — герой Відня», а з побутових — «За вчительським хлібом». Арештований большевиками і засуджений на 15-річне заслання, помер у тюрмі у Львові на 75 році життя.

Старосамбірську молодь провадив о. В. Івашко. Ревним робітником на суспільній ниві був у Старій Солі о. Олексин.

У провінції працювало чимало відданих суспільній праці священиків і світських одиниць.

Не беруся визначати людям «ранґи», поділяючи на славних і менш славних. Зовсім певно, Самбірщина мала багато відданих працівників: світських і духовних, що працювали для добра народу.

Про осіб з часів нашої визвольної війни буде мова опісля.

Уже раніш я згадував маршалка сойму Зибликевича, котрий зробив полякам великі прислуги. Уважав себе «русином» з роду, але за національністю — поляком. Артист-маляр Ю. Ярема, син адвоката, змінив обряд і виховав дітей у польському дусі. Він у 30-ті роки відмаловав Завель. Це викликало обурення польської шовіністичної опінії.

Перед першою світовою війною організаторами «Січей» були Сенкусь та Білобран. У час війни та польської окупації — суспільні робітники, як І. Федак, І. Мажсимчук, а зі священиків о. Яворський зі Стрільчі, який за австрійських часів був послом до крайового сойму, о. Шпиталь, о. С. Дашо організатор здвигу молоді в честь Христа Чоловіколюбця. Свято відбулось в Лаврові, де тоді ігуменом був о. Пелех.

До заслужених священиків належали о. Ф. Рабій, о. Савицький, о. сенатор Татомир, а з околиці о. Гординський з Кульчиць, о. Петрик з Бабини та інші.

На окрему згадку заслуговує проф. І. Филипчак (1871 — 1945). Це один зі співзасновників музею «Бойківщина» в Самборі, відданий пропагатор щоквіщитва, автор десятьох повістей переважно історичного змісту, між іншими, дуже цікавої повісти «Кульчицький — герой Відня» ,а з побутових — «За вчительським хлібом». Арештований большевиками і засуджений на 15-річне заслання, помер у тюрмі у Львові на 75 році життя.

Старосамбірську молодь провадив о. В. Івашко. Ревним робітником на суспільній ниві був у Старій Солі о. Олексин.

У провінції працювало чимало відданих суспільній праці священиків і світських одиниць.

Не беруся визначати людям «ранґа», поділяючи на славних і менш славних. Зовсім певно, Самбірщина мала багато відданих працівників: світських і духовних, що працювали для добра народу.

Про осіб з часів нашої визвольної війни буде мова опісля.

Вісті з Едмонтону

Д-р Василь Гирак – голова відділу ЛВУ

У неділю 22 лютого в залі катедральної парафії св. Йосафата відбулися загальні збори едмонтонського відділу Ліги визволення України (ЛВУ) з участю 64 осіб.

Збори відкрив голова відділу п. Микола Сус, вітаючи учасників. Він зазначив, що це двадцяті з черги загальні збори і за цей час проробле-но багато корисної праці, але багато невтомних і щирих працівників відійшли вже у вічність. Минулого року померли три заслужені члени ЛВУ: Андрій Соробей, Антін Цинцар і мгр Олександер Маслянин. Їхню пам'ять ушановано одноxвили н и о ю мовчанкою.

М. Сус подав також до відома прізвища двох нових членів ЛВУ (Степан Микитів і Лілько Павлишин) і покликав до президії зборів таких осіб: Гр. Процків, О. Ряжак, д-р В. Гирак, Ю. Шарабун, Яр. Цвікілевич. На председіника зборів вибрано інж. М. Когута, на секретаря — п. П. Дацькова.

Після вичерпних звітів членів управи, громадського суду, контрольної комісії та після дискусії над звітами вибрано нову управу відділу ЛВУ на 1970 рік у такому складі: д-р В. Гирак — голова; І. Пшоняк — заступник голови; М. Шмігельський — секретар; О. Кокіль і Р. Чучман — скарбники; Я. Бабій і Яр. Цвікілевич — організаційні регеренти; О. Татчин — референт зовнішніх зв'язків; І. Хома, С. Боєчко, В. Багнюк, Д. Радьо, О. Зинич, І. Дедів, С. Романюк, Гр. Якимець — члени управи; Р. Чучман — представник „Громону України", О. Дмітровий — кольпортер преси; суспільна опіка: І. Хмелик, І. Мазурик, Доманицький, В. Татчин; контрольна комісія: М. Сус, інж. М. Когут, В. Луців; товариський суд: О. Лесів, В. Стебельський, М. Вавава.

Протягом 1969 року управа відділу відбула 12 засідань, у тому 5 ширших сходин з іншими організаціями УВФ. 2 березня святково відзначено 20-річчя „Гомону України". Головним промовцем був п. В. Мазур із Пітсбургу, ЗДА.

Після пожежі в УНДомі діяльність ЛВУ була утруднена. Збірання відбувалися в залях парафій св. Юрія і св. Йосафата. На зборах висловлено подяку оо. парохам згаданих церков.

У квітні у Торонті відбулася 11 крайова конференція ЛВУ, в якій взяли активну участь наші представники голова п. М. Сус і О. Р. Ряжак.

25 травня в залі катедральної парафії відзначено свято героїв, що випало дуже вдало.

30 червня відзначено Акт відновлення української державности 1941 року. 11 і 12 жовтня святковано 40-річчя ОУН і 10-річчя смерти Степана Бандери. Доповідь на концерті мав д-р Роман Малащук — голова головної управи ЛВУ з Торонта. Ці святкування влаштовували організації УВФ спільно з іншими українськими організаціями, що приміщувались при УНДомі.

У грудні були ширші сходини членства, на яких п. В. Паїк мав доповідь «Витязі української визвольної політики». В час свят Різдва Христового організовано одногодинну радіопередачу та проведено коляду, що принесла 1,043 дол.

На фонд будови Дому Молоді відділ ЛВУ передав 1,955 дол. Корпорація Дому української молоді в Едмонтоні має майже сім акрів випланованої землі під будову і понад 62 тисячі долярів готівки.

Відділ ЛВУ в Едмонтоні має під цю пору 157 членів.

Іван Шевчук

ПІДТРИМУЮТЬ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

На загальних зборах, що відбулися 22 лютого, Марійська дружина пань церкви св. Юрія вирішила практично підтримати резолюцію священиків Едмонтонської єпархії в справі створення патріяршого фонду помісної Української Католицької Церкви. На ціль патріяршого фонду членкині Марійської дружини призначили 200.00 дол.

На зборах вибрано нову управу товариства: п-і Т. Чупіль — голова, п-і А. Гнатюк — заступниця, п-і О. Харина — секретарка, п-і Е. Фаликч — скарбничка, господині: п-і М. Гонтарик, п-і М. Хомиз та п-і Е. Зазуляк; члени контрольної комісії: п-і А. Біденчук, п-і П. Лаврин та п-і М. Татчин.

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ

У неділю 8 березня буде весняний чай у парафії св. Володимира, 12726 - 119 вул., від 2.00 до 5.00 попол.

Слово про великодні звичаї та українську писанку скаже п-і Наталка Таланчук.

Чай наливатимуть представники Гокейового клубу ім. св. Володимира та університетські студенти парафії.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Дві найближчі релігійні радіопрограми будуть присвячені таким темам:

2 березня: Чи справжній діялог?

9 березня: Шевченко — християнин.

Українські радіопередачі Централі Едмонтонської єпархії пересилає французька радіостанція в Едмонтоні щопонеділка о 9-ій годині вечора.

У КАЛҐАРІ ВІДЗНАЧАЮТЬ 22 СІЧНЯ

(к. п.) У залі української католицької парафії 25 січня було врочисте зібрання для відзначення річниці української державности, організоване місцевим відділом КУК.

Промовцем був п. Роман Остапівський, голова едмонтонського відділу КУК. Він теж рецитував «Марію» В. Стефаника.

Теж була виставка банкнотів, поштових марок, карток та інших пам'яток доби української державности. Пояснення про експонати давав проф. Ол. Малицький, М. Ворон і В. Семенець.

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 1 березня:

2.30 попол. в залі катедральної церкви св. Йосафата: загальні збори СУМ.

* * *

Середа, 4 березня:

о 7.30 веч. в залі УНО, 10629 - 98 вул.: загальні збори Шкільної Ради при місцевім відділі КУК, на які запрошують усіх керівників і вчителів рідних шкіл Едмонтону, вчителів державних шкіл, що навчають української мови, як теж громадян, зацікавлених шкільними справами. Збори відбудуться, правдоподібно, в приявності п. Івана Боднарчука, референта шкільництва Централі КУК.

* * *

Неділя, 8 березня:

о 3-ій год. попол. у школі Пресвятого Серця, 108 авеню і 96 вулиця: День української культури, імпреза для відзначення 20-річчя СФУЖО, заходами жіночих організацій: ЛУКЖ, ОЖ ЛВУ, ОУК і Гуртка книголюбів.

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю

AMSTERDAM TAILORS LTD.

Едмонтонський осередок для перерібки одягів

Переводимо перерібки всякого роду.

214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Ціна передплати в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

о. Володимир ТАРНАВСЬКИЙ

Скорочений текст доповіді, виголошеної на конференції священиків Едмонтонської єпархії.

«Ваші очі блаженні, що бачать, і ваші вуха, що чують» (Мт. 13, 16). Ці слова Христа Спасителя, записані св. евангелистом, відносилися не тільки до Христових сучасників; їх треба віднести теж і до нас, що живемо майже дві тисячі років пізніше.

Справді, Христові сучасники були щасливі, бо їхні очі бачили те, за чим тужили патріярхи, пророки і всі старозавітні праведники. Христові сучасники були щасливі, бо побачили сповнення Божої обітниці, даної ще в раї. Вони бачили Христа Господа, були свідками Його чудес, слухали Його божественних слів, з подивом дивилися на діла милосердя, що часто перевищували всяку людську спроможність: «Сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві воскресають» — говорив Христос посланцям св. Івана, відповідаючи на питання: «Чи ти той, що має прийти, чи іншого нам ждати» (Лк. 7, 19-23).

ЄДИНА ПОДІЯ В НАШІЙ ЦЕРКОВНІЙ ІСТОРІЇ

І ми, діти помісної Української Католицької Церкви, щасливі, бо на нашах очах збулася подія, за якою тужили наші батьки, діди і прадіди, за якою тужили мільйони дітей Божого народу — синів і дочок нашої Церкви-страдниці, що свою рідну Церкву любили, для неї жили, а багато хто з них таки в наші часи за неї своє життя віддав. Всі вони бажали бачити рідну Церкву об'єднану й усамостійнену в рідній патріярхії. Те, за чим тужили наші предки, стало дійсністю за наших днів. На римському соборі наших Владик, що відбувся минулої осени, наша Церква заблистіла сяйвом, яке заповідає нову добу нашого церковно-релігійного життя. В історії нашої Церкви не було ще події, що її можна б прирівняти до згаданого архиепископського собору. Це подія єдина і направду знаменна. Наші Владики, що на соборі репрезентували всю нашу Церкву, і ту в Україні, і Церкви-дочки на переселенні у вільному світі, встановили прийнятою конституцією патріярший устрій у нашій Церкві. І цей факт говорить сам за себе. Тож справді щасливі наші очі, що бачили те, за чим тужили наші предки, щасливі наші вуха, що почули слово наших Владик у життєвій справі рідної Церкви.

Без уваги на процедуральну тактику, яку тимчасово застосує Апостольський престіл, наша Церква вже не зійде зі шляху, на який вступила римським рішенням своїх Владик. Вона є помісною Церквою в родині Церков вселенської Христової Церкви. Своє рішення Владики наші зробили, врочисто проголосили в пастирському листі і донесли до відома Святішому Отцеві. Формальне проголошення цього рішення Вселенським архиереєм — це справа часу. Воно не змінить самої справи, і це все ми повинні добре усвідомити. Нашим життям, нашою поставою, нашими ділами ми повинні доказувати, що ми зрілі жити самостійним церковно-обрядовим життям та в особі первоієрарха Йосифа бачити і визнавати голову і зверхника помісної Української Католицької Церкви.

Хочу підкреслити, що йдеться тут не про якусь номінальну владу первоієрарха нашої Церкви. Ні, нам ідеться про справжню владу, з повнотою прав законодатного й виконного характеру. Нам ідеться про патріяршу владу, яка уособлювала б нашу церковно-обрядову єдність розкинутих по світу Церков-дочок, що виросли з одного лона Церкви-матері, зродженої на українських землях посівом рівноапостольного князя св. Володимира Великого.

ПІДТРИМАТИ НАШ ОСЕРЕДОК У РИМІ

Поки прийде очікуваний усіма нами час, коли в Україні відродиться вільне церковне життя, наш патріяршій осередок покищо тепер у Римі. Йому мусимо дати те, що дали б йому вільні діти нашої Церкви у вільній українській державі, а саме всебічну моральну і матеріяльну підтримку. Ця підтримка усамостійнить наш патріяршій осередок у його діяльності у всіх напрямках релігійно-церковного його життя. Вона дасть змогу держати міцно нитку зв'язку з розкиненими по світу осередками — нашими єпархіями, екзархіями чи й залишеними тепер ініші долі вірними нашої Церкви у вільному світі.

Така дія вимагає матеріяльної основи: грошей. Без цієї основи не може вести праці і найменша громада чи товариство. Цю матеріяльну основу своїй Церкві мусять дати таки її вірні діти. Тому треба створити окремий патріяршій фонд, що в найширшому маштабі і безперебійно запевнював би конче потрібну дію нашої патріярхії.

Жертвенність вірних нашої Церкви відома. Свідчить про неї будова Божих храмів та культурно-освітніх установ нашого поселення у вільному світі. Ця жертвенність виявилася, і то надзвичайно сильно, в останні роки, коли Господь чудесним способом привів сюди, у вільний світ, ісповідника віри Блаженнішого Йосифа — первоієрарха нашої Церкви. Ця прикметa нашого народу каже надіятися, що ідея патріяршого фонду скоро стане дійсністю. На позодиночних місцях вірні нашої Церкви вже самочинно почали цю дію. Згадати б парафію св. Володимира й Ольги в Чікаго, звідки в останніх місяцях вислано на руки Блаженнішого Йосифа понад 15 тисяч долярів на патріяршій фонд. Про подібну дію чуємо з терену Ню Йорку, Клівленду та інших міст Америки. Ця дія не може бути тільки місцева й часова. Вона повинна охопити всіх вірних помісної Української Католицької Церкви, і то в усьому світі.

Проект патріяршого фонду висунув проф. В. Маркусь з Чікаго, член делегації мирян на римському соборі нашої Церкви. У своїй пропозиції проф. В. Маркусь назвав і суму фонду: 10 мільйонів долярів. Наводжу його слова: „Я не уповноважений робити обіцянки, але, знаючи наші ресурси і ціль їх призначення, думаю, що до двох років спільними заходами ієрархії, священиків, вірних, церковних і національних товариств, може постати мільйонний патріяршій фонд для покриття з

(закінчення в 3-тій колонці)

СПРАВА БОРИСА КОЧУБІСЬКОГО

Совєтський антисемітизм: «жид смердить»

Справа Бориса Кочубіського є одним із прикладів протижидівських настроїв совєтського режиму.

Після шестиденної ізраїльсько-арабської війни в СССР відбувалися мітинги, на яких виступали різні промовці і викладачі. Київський радіоінженер Б. Кочубіський, жидівської національности, заперечив твердження радіовідача, нібито Ізраїль був аґресором. І з цього почалася довга історія, про яку т. зв. захалявна преса з СССР подала такий огляд:

Б. Кочубіського розкритикували на завкомі профсоюзу радіозаводу і запропонували йому покинути працю «на власне бажання». Коли він відмовився, його ввесь рік репресували та шантажували усякими способами, аж врешті в травні 1968 р. Кочубіський відійшов з праці. У червні того року він оженився зі студенткою-росіянкою, а в серпні подав заяву з проханням випустити його до Ізраїлю. У вересні таке прохання склала і його дружина. Прохання відкинуто; до того, Ларису Кочубісьску усунули з комсомолу за «сіонізм», а потім і з інституту, де вона навчалася.

Декан інституту Гроза мала довгу розмову з Л. Кочубісьською і пробувала її переконати такими «аргументами»: „У мене — подруга, одружена з жидом; каже, що жди смердить. Ви його (чоловіка) любите, вам нічого; а прийдете туди — там уся країна смердить».

29 вересня 1968 р. в Бабиному Ярі відбулися офіційні мітинги, під час яких промовці засуджували сіонізм й ізраїльських «аґресорів». Тоді до Кочубісьского, що був там, підійшов незнайомий (пізніше виявився — провокатор), якого зізнання пізніше мали доказати вину Кочубіського, мовляв, той критикував совєтську владу. У розмові з провокатором Кочубіський мав сказати, між іншим, таке: одня з його родичів служив у жидівському міністерстві за Центральної Ради і був розстріляний як петлюрівець; другий був комісаром при кінці 30-тих років і був розстріляний за «троцькізм»; третій — адмірал розстріляний у час процесів над військовиками. Батько вбитий німцями, можливо, в Бабиному Ярі. «В цій країні мене ніхто не вважає своїм. Я хочу виїхати туди, де мене уважатимуть своїм».

У листопаді 1968 р. Борисові й Ларисі Кочубіським дали дозвіл виїхати до Ізраїлю. Але після цього В. Кочубіського арештували, закидаючи йому поширювання «наклепів» на совєтський лад.

Кочубіського судили в Києві 13-16 травня 1969. Під час судової розправи вив'язалася така дискусія між Кочубіським і прокурором:

Прокурор: Ви знаєте з ким ми боролися?

Кочубіський: З фашизмом.

— А за що ми боролись? За свободу?

— Так.

— От бачите — значить, у нас є свобода.

Суддя (або прокурор): Я знаю, ви скажете, що в нас є антисемітизм в зв'язку з тим, що в Україні — 200 тисяч жидів, а немає жидівських шкіл, газет, журналів, театрів.

Кочубіський: Так, і це також.

— Але ж ви знаєте, що вони тут не живуть разом, а розкинуті.

— А от у Канаді менше число українців мають свої газети, школи, театри.

— Та що ви порівнюєте? Вони ж живуть у буржуазній державі, їм ще слід добиватися свободи!

У другій половині червня 1969 верховний суд УРСР розглядав справу Кочубіського в порядку касації і залишив присуд київського міського суду.

Єрусалимськими вулицями

о. Михайло СОПУЛЯК

Колись у давнину, як не було ще літаків і автомобілів, а всі подорожі відбувалися кіньми, прочани, що наближалися до Єрусалиму, побачивши здалеку сірі мури міста, злазьли з коней, кляклали й дякували Богові, що дав їм змогу побачити святе місто Єрусалим. Багато з них дякували словами співця Псалмів: „Зрадів я, як мені сказали: «Підемо в дім Господній!» Ноги наші вже стоять в твоїх, Єрусалиме, брамах" (Пс. 122, 1-2)

Сьогодні прочани приїздять до Єрусалиму з літовища Лодд автобусами або автами. Пішки, кіньми, верблюдами або ослами приїздять до Єрусалиму на торг лише постійні жителі Палестини — араби... Але і в наш час у кожного стороннього прочанина, що доїздить до Єрусалиму, від старого міста, оточеного високим зубчастим муром, мимохіть викликає почуття чогось духовного, вищого, до певної міри незеного. Єрусалим — інше місто, як усі інші міста світу. В його мурах відбувалися такі важливі події, що кожний, хто мандрує його вулицями, відчуває, що ступає по Святій землі.

Не перекрив Єрусалим такої величної історії, як Рим чи грецькі міста, але він здобув собі ім'я духовного значення, що перевищує значення всіх столиць світу. Хто мандрує Єрусалимом, той іде крізь сторічна історії всього людства...

Таким Єрусалим залишився й сьогодні.

СВЯТЕ МІСТО

Єрусалим є святим містом трьох великих віровизнань. Для жидів Єрусалим святий, бо представляє для них всю їхню минулу славну історію, історію вибраного Богом народу та надію на велике майбутнє. Для мусульман Єрусалим є не тільки святим місцем, воліяся в Гетсиманському саду, тут перебув Велику п'ятницю і вмер на Голготі. Тут Він воскрес із мертвих і з єрусалимської Оливної гори вознісся на небо. Тому не дивно, що від самих початків християнства до Єрусалиму мандрували християнські прочани з усіх сторін світу, переносячи важкі невигоди подорожі, наражаючи себе на безліч небезпек, навіть на смерть, щоб тільки дійти туди й поцілувати скелю Голготи чи камінь Господнього гробу. Ні в якому, мабуть, місті на землі не побувало стільки людей різних рас, різних національностей, що молилися Всевишньому всіма можливими мовами світу. Таким святим містом є Єрусалим і сьогодні. І сьогодні туди ідуть прочани з усього світу, хоч здається, що матеріялізм відтискає віру з багатьох сердець...

На закрутах вузьких вуличок старого міста часто сидить ізраїльський вояк, що розглядається за можливими терористами, Поруч нього кіт, яких у Єрусалимі дуже багато.

При всій своїй славі Єрусалим є все ж звичайним

(закінчення на 5 стор.)

Нова президія Секретаріяту СКВУ починає працю

Перше засідання нової президії Секретаріяту СКВУ (Світового конгресу вільних українців), що відбулося в Ню Йорку 7 лютого, було присвячене устійненню плянів праці на найближчий час та справам організаційного й фінансового порядку.

Протягом січня 1970 року, тобто від закінчення третьої пленярної сесії Секретаріяту СКВУ, президія впорядковувала справи, зв'язані з діяльністю попередньої президії у Вінніпезі. Полагоджено теж справи, що їх ухвалено на пленарній сесії.

31 січня бюро Секретаріяту у Вінніпезі закінчило своє урядування.

Нова президія розглянула і затвердила склад комісій та рад Секретаріяту. У черговій каденції працюватимуть при Секретаріяті такі комісії: церковно - релігійних справ (голова — митрополит Максим Германюк), прав людини (голова — сен. Павло Юзик), української кооперації (голова — Омелян Плешкевич), студентських справ (голова — Богдан Футей), статистично-довідкова (голова — Олена Лотоцька), преси й інформації (голова — Михайло Сосновський). Президія схвалила пороблені досі заходи щодо організації Комісії для справ української культури (голова — Микола Степаненко). В рамках цієї комісії діятиме підкомісія для організації українського національного музею під керівництвом Петра Андрусева.

Реорганізовано Комісію дослідів життя українців у сателітних державах та Комісію студій сучасної України, створивши одну Комісія дослідів українського життя сучасної України та інших комуністичних країн. Функції Комісії ветеранських справ передано Координаційній раді українських комбатантських організацій (голова — Володимир Галан).

Обговорено питання діяльности Світової координаційної виховно-освітньої ради (СКВОР) та Світової ради суспільної служби. Для устійнення окремих справ, пов'язаних з наміченими планами діяльности цих рад, відбудеться окрема нарада екзекутивного директора Секретаріяту з керівництвами рад.

Ухвалено ряд постанов про організацію бюра Секретаріяту в Ню Йорку.

З біжучих справ, розглянено справу допомоги українцям-жертвам землетрусу в Югославії. Звідомлення подали президент Секретаріяту Йосип Лисогір, який відвідав місцевості, що потерпіли від землетрусу, та директор ЗУАДК В. Галан. У погодженні з президією, організацією допомоги займатиметься ЗУАДК, який для цієї цілі відкрив у Югославії власне бюро, діставши на те дозвіл від югославського уряду.

Скарбник Секретаріяту В. Гнатюк з'ясував пляни збірки фондів на потреби СКВУ. Президія прийняла проект генерального секретаря Г. Білинського щодо форми акцій у зв'язку з пляном ЮНЕСКО відзначати цього року роковини Леніна, як «речника гуманізму».

У нараді президії брали участь: И. Лисогір, Г. Білинський, Б. Гнатюк, М. Стахів — члени президії, М. Сосновський — екзекутивний директор і В. Галан — директор ЗУАДК.

ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

(закінчення ред. статті)

відсотків коштів утримання патріярхії. Це, розуміється, крім коштів на дальшу розбудову, на яку громада далі може і мусить бути готова. В патріяршому осередку ми бачимо рятунок для нашої Церкви, гарантію її дальшого розвитку й відновлення її єдности і повноти. Інакше наша Церква буде нидіти і за деякий час стане нез'язованим додатком до потужних римокатолицьких Церков в окремих країнах».

Маючи справу патріяршого фонду на увазі, розуміючи й значення, ми, священики Едмонтонської єпархії, повинні ухвалити спільну резолюцію звернутися до первоієрарха Йосифа, щоб у порозумінні з усіма нашими Владиками встановив патріяршій фонд на удержання нашої патріярхії.

До часу створення такого фонду нашою церковною верховною владою справу самого фонду треба популяризувати серед загалу вірних нашої Церкви. Це найкраще робити статтями в єпархіяльній пресі чи й окремими публікаціями. Живе слово священиків у церкві допоможе багато. Поможуть на згаданий фонд вже тепер не тільки піддержать саму ідею, а й будуть початковим практичним її здійсненням.

УМЕР ЧИКАҐСЬКИЙ ПРАВОСЛ. ЄПИСКОП

У Чікаго 12 лютого вмер православний єпископ Олександер (Новицький) на 64 році життя.

Був родом з Волині. Закінчив богословський факультет Варшавського університету. В 1934-40 рр. душпастирював на Волині. Був духовником Українського вільного козацтва і дивізії «Галичина».

З 1950 душпастирював у Канаді, потім у ЗДА. Єпископом УПЦ рішили у ЗДА став 1965 року.

УКРАЇНОЗНАВЧІ СТУДІЇ В КУРИТІБІ

На філософському факультеті Паранського університету у Курітібі, у березні цього року починається викладів історії України, як обов'язковий предмет для тих студентів історії, які готуються до ліценціятури.

Викладачем призначена д-р Оксана Борушенко. На курсі є 54 студенти.

Проф. О. Борушенко належить до молодих українських науковців Бразилії. Вона навчалася в Бразилії, спеціялізуючися у новітній історії. Після закінчення студій працювала в департаменті освіти та культури провінції Параки. 1967 року її призначено професором - асистентом Паранського федерального університету. За останні роки вона опублікувала ряд праць у бразилійських наукових журналах. Тепер працює над студією про українське поселення в Бразилії.

МАТЕРІЯЛИ СКВУ

Збірник матеріялів першого СКВУ вже вийшов з друку і можна замовляти в бюрі Секретаріяту: World Congress of Free Ukrainians, P.O. Box 117, Old Chelsea Station, New York, N.Y. 10011, USA.

Ціна: 12 долярів.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Журнал ЛУКЖ

Вже появилось перше число журналу Ліги українських католицьких жінок (ЛУКЖ). Журнал зветься «Наша дорога». Навіть позначено наголос: «Наша ДорОга». Наголос, очевидячки, конче потрібний. ЛУКЖ втішається загальною пошаною і прихильністю; тож багато хто був би схильний читати: «Наша дорогА».

Журнал ЛУКЖ друкується в Торонті (адреса адміністрації: 764 Queen St. West, Toronto 3, Ont.). Редакторкою є п-і А. М. Баран у Саскатуні. Членами редакційної колегії є представниці ЛУКЖ усіх чотирьох єпархій. «Наша дорога» виходитиме чотири рази на рік. Передплата: 2.50 дол.

У першому числі, крім привітальних листів ієрархів та інших осіб, є теж цікаві статті, звідомлення про діяльність ЛУКЖ, список дитячої літератури українською мовою. У другому числі — повідомлення редакція — буде більше дописів окремих відділів.

Час, досвід і, найбільше, конкретні питання й потреби жіночої організації, сподіваємося, визначать дальшу дорогу «Нашої дороги» нашої дорогої ЛУКЖ.

ДУХОВНІ ЧИТАННЯ НА ПІСТ:

Люди біля хреста:

Ті, що були близько мук і смерти Ісуса Христа

Збірав та упорядкував о. М. Дядьо

Ціна: 1.25 дол.; з пересилкою — 1.50 дол.

Замовляти в Адміністрації „Українських Вістей"

A&G INCOME TAX SERVICE LTD.

Маєте клопіт з виповненням ваших податкових звітів? Залишіть усі ваші податкові турботи нам. Наша обслуга скора, докладна та повна... І ми звичайно заощадимо вам більше, як порахуємо вам за нашу працю.

ПОВНИЙ ПОДАТКОВИЙ ЗВІТ $4 і більше

ВАША ГАРАНТІЯ

Якщо ми зробимо помилку, що у висліді буде мати кару, ми платимо всі кошти.

Найбільша й найстарша а західній Канаді податкова обслуга, що її власниками є, і ведуть її канадці.

Три бюра до ваших послуг.

11731A - 95 ST. 9927 - 82 AVE.

10874 - 97 ST.

Відкриті щодня від год. 9 ранку до 9 вечора.

У суботу від год. 9 ранку до 5 вечора

ТЕЛ.: 477-5888, 432-7333, 429-6025

НЕ ТРЕБА ДОМОВЛЯТИСЯ ПРО ЧАС

СИРОПУСНА НЕДІЛЯ

8 березня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН:

зач. 112

Брати, тепер ближче нам спасіння, як коли ми увірили.

Ніч минула, а день наблизився. Відложім, отже, діла темряви, а одягнімся у зброю світла. Як удень, живімо чесно, не в гульні і пияństві, не в любодійстві і розпусті, не в сварні і зависті. Але одягніться Господом нашим Ісусом Христом і не догоджуйте тілу в похотях.

А немічного у вірі приймайте, не спорячи про погляди. Бо один думає, що можна все їсти, а немічний їсть ярину. Хто їсть, нехай не легковажить того, хто не їсть, а хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, бо Бог його прийняв.

Ти хто, що судиш чужого слугу? Своєму Господеві стоїть він або падає. А встоїться, бо в силі Бог його поставити.

СВЯТА ЄВАНГЕЛИЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 17

Сказав Господь:

Як прощатимете людям їх провини, і Отець ваш небесний простить вам провини ваші. А як не будете прощати людям, і Отець ваш не простить вам провин ваших.

А як постите, то не будьте сумні на виду, як лицеміри; бо вони насуплюють свої лиця, щоб показати людям, що постять. По правді кажу вам, що вони дістали свою нагороду.

А ти, як постиш, намасти свою голову й обмий свое лице, щоб люди не бачили тебе, що постиш, а твій Отець, що в тайні. І Отець твій, що бачить у тайні, нагородить тебе явно.

Не збирайте собі скарбів на землі, де черва і міль нищать і де злодії підкопують і крадуть. А збирайте собі скарби в небі, де ні черва, ані міль не нищать, а злодії не підкопують, ні не крадуть.

Бо де ваш скарб, там буде й серце ваше.

Єрусалимськими вулицями

(закінчення з 4 стор.)

містом з усіма прикметами та недостачами сьогоднішнього орієнтального міста, з купчим життям, галасом, базарами, над якими висять дим зі смаженого на лою, таки на вулиці, м'яса чи печених на олії арабських ласощів. Щоб відчути темпо щоденного життя Єрусалиму, треба походити його крутими вуличками, приглянутися до його мешканців та заходжих мандрівників, пірнути в нетри його базарів, змішатися з гущею прохожих і вчутися в ритм життя цього міста.

МІСТО ЗРОСТАЄ

Сьогоднішній Єрусалим — розлоге місто, що жваво розростається в усіх напрямках. У нових дільницях міста поспішно виростають нові будівлі, гарні вілли, стрункі урядові будинки та модерні житлові хмарочоси, що пнуться вгору кільканадцятьма поверхами. Але ядром Єрусалиму є таки старе місто, колишнє місто Давида, Соломона й Ірода, що, неначе магнет, притягає до себе відвідувачів.

Старе місто Єрусалим розкинуте на двох горбах, як середньовічна твердиня. З кожної частини старого міста вистрілюють у небо великі будівлі, вежі церков та мінаретів, а між ними тиснуться скромні домики мешканців Єрусалиму. Серед великих будівель блищить золотом могутня копула мечеті Омара, за якою підіймається вгору баня церкви Господнього гробу та, поруч, вежа протестантської церкви Спасителя.

Все старе місто оточене високим могутнім муром, збудованим з великих квадратових кам'яних брил. Зубчастий верх муру перериваний лише 40 вежа та бастіонів, збудованих у мурі, що додають мурові вигляду сили й могутности.

Єрусалим у своїй історії мав три мури. Два попередні були зруйновані в час воєн. Теперішній мур, що збудований на основах римського муру та муру хрестоносців, оточує старе місто неправильним чотирикутником. Після різних бурхливих переходів, Єрусалим 1517 р. опинився під володінням Туреччини, що панувала над Палестиною аж до 1917 р. Відбудова й перебудова теперішнього муру є ділом великого турецького султана Суліймана Величного, що його найбільш фзворизованою жінкою була бранка-українка Роксоляна. В 1539-1542 рр. Сулейман відбудував єрусалимський мур, що досі зберігся майже в незміненому стані.

КАЗАНИ РОКСОЛЯНИ

По Єрусалимі Величним залишилося в Єрусалимі чимало пам'ятників-будівель. Між ін., недалеко т. зв. Брами ланцюгів є чудова фонтана, яку Сулейман збудував 1537 р. Є в Єрусалимі також пам'ятка по Роксоляні. А саме недалеко т. зв. Дамаської брами є публічна кухня для мусулман (текіє), приміщена у гарному будинку з багато різьбленим входом. У тій кухні показують ще й сьогодні велетенські мідяні казани, що добре вдержані. Їх, кажуть, подарувала Роксоляна. Вони подібні до тих, що їх уживали колись яничари, що творили своєрідні релігійні товариства для допомоги бідним.

Мій шофер Джордж казав, що чув десь, що один полк яничарів збунтувався був проти Сулеймана і той його розігнав, а майно забрав. З того майна він передав казани Роксоляні, а вона подарувала їх до зорганізованої нею кухні. Кухня Роксоляни діє ще й сьогодні. Вдержується із прибутків, які дають поля недалеко Вифлеєму, що належать до кухні.

Два горбки, що тягнуться з півночі на південь, переділені посередині «Долиною сироварів» (Тіропеон). Дві дороги, що перетинають старе місто навхрест, ділять старий Єрусалим на чотири частини, де живуть єрусалимляни різних віровизнань. У північно-західній частині живуть християни (там є церква Господнього гробу та інші пам'яткові християнські будівлі), в південно-західній частині — вірмени, в північно-східній — мусулмани, а в південно-східній — жиди. За часів володіння Йорданії в Єрусалимі, араби були повикидали жидів з їхніх мешканнь і там жили арабські втікачі, але тепер Ізраїль повикидав арабів й повернув будинки жидівським власникам.

МУР І СІМ БРАМ

Єрусалимський мур має сім брам. На заході — Яфська, на півдні — Сіонська та «Гнійна», на сході — брама св. Стефана або Марії, на півночі — Іродова, Дамаська та Нова брама. Ті брами в різних мовах мають різні назви.

Сім брам мали за завдання не лише вможливити легкий вхід та вихід з міста. В час деяких переслідувань жидів чи християн, одним чи другим було дозволено користуватися лише деякими, точно визначеними брамами.

Між війнами 1948 та 1967 рр. Єрусалим був поділений на дві частини: арабську та жидівську. Колючий дріт, за яким постійно ходили військові стежі Йорданії й Ізраїлю, ділив місто на дві частини. На кордоні була т. зв. нічия земля. Ніхто не жив в будинках поблизу кордону. Вони поволі підупадали й валилися. З арабської частини до ізраїльської можна було перейти лише однією брамою, за окремою перепусткою. З ізраїльського боку на йорданську територію загалом нікого не пускали. Після війни в 1967 р. ввесь Єрусалим опинився в ізраїльському посіданні. Кордон скасовано, тільки тут і там залишилися руїни зі старих будівель та порвані колючі дроти, що колись становили кордон. Ізраїль повалив усі будівлі, що були поблизу муру, і створив вільний пояс, засіяний зеленою травою та засаджений різними кущами. Вечорами ввесь мур гарно освітлений прожекторами, що уміщені на травниках. У світлі прожекторів старовинний мур здається ще більшим та могутнішим, ніж насправді є.

ОБВИНУВАЧЕННЯ

Ізраїльська влада, при валенні будинків, не дуже зважала на власників та їхні права. Оповідали мені араби, що зруйновано лікарню, яку вдержували французькі черниці, та інші будинки, що служили для публічного вжитку. За зруйновані будинки, таке мені казали араби, Ізраїль не дав ніякого відшкодування. Зате жиди запевняли мене, що уряд пропонував відшкодування, але власники-араби боялися брати, бо терористи грозили, що вбивають у кожного, хто візьме гроші за зруйнований будинок.

Великий мур відділює грубим кам'яним поясом старе місто Єрусалим від нового, модерного. Невидимий і кудись могутніший мур відділює арабських мешканців Єрусалиму від жидівських. Хоч минуло вже більш як два роки від останньої арабсько-ізраїльської війни, немає ніяких виглядів на замирення. Помірковані араби найрадше погодились би на перетворення Єрусалиму в міжнародне місто, куди всі мали б вільний доступ і яке мало б самоуправу. Ізраїль і чути не хоче про це, вважаючи Єрусалим виключно жидівським містом. Не мають і жиди розв'язки давнього спору.

Один німецький жид, з яким я випадково почув був розмову на цю тему, сказав мені: «Що ви хочете, щоб ми розв'язали наш спір з арабами за один чи два роки. Він насправді ведеться вже бл. 4,000 років. І досі ніхто не знайшов ніякої тривалої розв'язки. Як можна вимагати, щоб якраз ми, саме тепер що справу розв'язали так, щоб усі були задоволені? Справді нелегко знайти розв'язку, яка задоволила б і жидівські історичні претенсії, і арабські бажання.

А тим часом вулицями старого Єрусалиму маиндрують жидівські військові стежі з готовими до стрілу крісами, вояки сидять на різних закрутах вулиць, пильно слідкуючи за прохожими, чи хто з них не є арабським терористом, що може несподівано кинути бомбу в жидівських прохожих, чи якийсь будинок. Ні, патрулі, ні навіть військо не може мати повної контролі над слідою ненависти, що кradькома ходить теж єрусалимськими вулиці я м и слідом за старосвітськими ортодоксальними жидами та модерними ізраїльськими воїками.

БРАМА СВ. СТЕФАНА, АБО МАРИНСЬКА БРАМА — ОДНА З НАЙБІЛЬШИХ. КРІЗЬ НЕЇ можуть їхати великі вантажні авта.

Молитва Божого слуги Андрія: шукати мудрости

о. Микола ДЯДЬО

Наше бажання узгідновати власну волю з Божою додасть нам охоти постаратися пізнати, що Богові миле. Щоб пізнати, треба *шукати*, але не будьяк, а *мудро* шукати. Про це є виразна згадка в молитві Божого слуги митрополита Андрія.

Шукати мудро — значить знати, *де* шукати і *як* шукати. Очевидно, всі знають про те, що думки письменника найкраще пізнати з його творів; велич маляра найкраще пізнати з його оригінальних картин, а пізьбяря — з його різьб. І Господа Бога можна пізнати з Його творів, з огляднання всесвіту, що є Його творінням, зі студій мертвих і живих істот, з роздумів над нашим власним організмом, в якому застосовані тисячі законів фізики й хемії. Але найкраще і, мабуть, найлегше пізнати Бога з Його листів то нас, себто зі Святого Письма.

Св. Павло піддає думку, що й з оглядання світу можна пізнати Бога, до того ж, «багатовазово й багатьма способами Бог говорив колись до батьків наших через пророків, за останніх же оцих днів він говорив до нас через Сина». Роздумуючи над всесвітом, над нашою землею, можна прийти до недосконалого, а то й помилкового висновку про Бога, але слухаючи самого Бога, можна без помилки пізнати, що «Йому миле», і тоді й робити те, що Йому подобається.

Божої мудрости треба шукати *мудро*. Це важливе слово. Гляньте, скільки на світі релігій! Є один Бог, один Ісус Христос — засновник Церкви, а стільки Церков, стільки вір! Де причина? В тому, що люди шукали Бога і Його волі не так, як Бог собі бажає. У Його словах багато хто хоче знайти не те, чого *Він* хоче, а те, що вони самі хочуть. І тому несвідомо, а деколи й свідомо нагинають Боже слово до слова власного.

Шукати *мудро* — значить шукати чесно, без упереджень, з готовістю прийняти Божу волю такою, яка вона є, а не такою, якою я хотів би, щоб вона була.

Хто мудро й чесно Божої волі шукає, той її знайде.

На цьому ми не можемо спинитися. Хто знайшов Божу волю, повинен її *у правді виконати*.

Не лише вдавати, що знайшовши Божу волю. ми її піддаємося, але щоб це була *правда*. Не перед світом, але у власній совісті ми повинні це зробити.

Коли ж ми щось визнаємо, то з цього випливають відповідні висновки. Якщо я визнаю державний уряд за законний, то підтримую його морально і матеріяльно; якщо я терплю, що мій напій має право на незалежне життя, як інші народи, то я не лише про це говорю, але щось для цього роблю. Якщо ж я визнаю, що в Бозі є *правда*, що Його воля повинна бути понад мою, що Його розпорядження — безперечні, найправильніші, тоді і моє життя буде згідне з цим переконанням.

Тоді визнання Бога у всьому буде правдиве; тоді Бог матиме в нас уподобання, що ми шукаємо не себе, а Його.

Богослуження: березень

Гр.Юл.Дні *Юліянський календар Григоріянський календар*

1 16 Н **М'ясопусна.** Памфила
2 17 П Теодота свщмч.
3 18 В Лева папи
4 19 С Архипа ап.
5 20 Ч Лева Катан. преп.
6 21 П Тимотея преп.
7 22 С Найд. м. мч. в Євгенії

3 Посту Хрестопокл. Євд.
Євтропія мч.
Герасима преп.
Конона мч.
42 мч. в Аморії
Василія сщмч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
1. — Гай Прері 10; Гренд Прері 3.00 попол.
8. — Норт Стар 10.00
15. — Ріно 10; Райкрафт 2.00

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
1. березня — Радвей
8. — Восегна
15. — кв. Параскевії

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
1. — Ст. Павль год. 8.30 рано; Гленлон год. 10 рано
8. — Айрон Ривер год. 10.30 рано.
15. — Ст. Павль год. 10 рано, У суботу вечері вел. сповідь год. 8 — 11

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
1. березня — Карвел год. 10 Утреня і Сл. Божа
8. — Вайлдвуд від год. 9 ранку велик. сповідь, потім — Сл. Божа
15. — Едсон год. 10.00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
1. березня — Восток св. Михаїла
8. — Лемонт
15. — Делф

о. Ол. Захарієвич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
1. березня — Голден год. 8.30; Дейзленд 10.30
8. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
11. Похлони — Коперник год. 8 веч.
15. — Голден год. 8.30; Голденфарми 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8579
1. березня — Росвінтон 10.30
8. — Бойл 10; Атабаска 1 попол.
15. — Ріємонд Парк 9; Фрейнс 1 попол.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
1. березня — Росвінтон 10.30
8. — Бойл 10; Атабаска 1 попол.
15. — Ріємонд Парк 9; Фрейнс 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
1. березня — Мирнам 10; Бовелон 12.30
8. — Файделіті 10.30
11. — Мирнам — Поклони 7.30 веч.
15. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
1. — Ту Гилс, год. 10
8. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ, год. 10.30
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 11.00
21. — Ту Гилс год. 6 - 7 веч. — сповідь; Новий Київ год. 8 веч. — сповідь
Великий піст: Ту Гилс щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7 веч.

о. М. Мартинюк
12304 - 113 Ave., Edmonton

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
1. — Редвотер год. 10.30
8. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 11.00
15. — Редвотер год. 9.00; Вох год. 11.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
1. березня — Вільна
8. — Стрий
15. — Спеддєн

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
1. березня — Левой 10.30
8. — Іннісфрі 11 ранку 10.30
15. — Іннісфрі 10 ранку 10.30
20. Великодня сповідь — Ренфурзі 4-6 попол.; Іннісфрі-місто 6.30 — 8.30

о. І. Черканський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
1. — Дервент 8.30; Бак Пойнт 10.30
8. — Дервент 10.30
15. — Дервент 8.30; Вермілйон 11.00 (вел. сповідь: субота 7.30 веч., неділя 10.00)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
1. березня — Вонда 10.30
8. — Смате 10.30
22. — Тітерсон 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
1. березня — Гамболдт 9.00; Лаена і Волверін 11.00; Кадворт 4.00 попол.
8. — Кадворт 9.00; Бруно Пресв. Трійці і Леніген 11.00; Твей 4.00 попол.
15. — Бруно-місто 9.00; Гамболдт і Волверін 11.00; Кадворт 4.00 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
1. березня — Лайнці
8. — Алвена-місто
15. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
1. — Вакав 10 рано; Ст. Джуліен 11.30 рано
8. — Вакав 9 рано; Прудгом 11 рано
15. — Вакав 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O.B. 95. Preeceville, Sask.
1. березня — Пріскел год. 10.30
8. — Пріскел год. 9.30; Гізидел год. 11
15. — Пріскел год. 9.30; Стінеи год. 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
1. березня — Порт Алберні 10 р.
8. — Вікторія 10 рано
8. — Шемайнус 3 попол.
15. — Порт Алберні 10 р.

МОНДЕР І ОКОЛИЦЯ

ВЕЛИКОПІСНА СВ. МІСІЯ
в мондерській церкві відбудеться від
1 до 8 березня
Науки будуть відбуватися обома мовами. В час місії нагода до сповіді.

ОО. Василіяни,
Мондер, Алберта

ПОМЕРЛИ

о. Петро ДАРЕВИЧ

Парох віннипезької церкви Святого Духа о. Петро Даревич умер 19 лютого. Був рідним верховозного архиєпископа і вірникацлером Вінніпезької єпархії.

Родом був (1907 р.) із села Кути, Золочівського повіту. Богословські студії закінчив у Львові. Священиком став 1935 р.

о. Данило КОВАЛЮК

У Граці, Австрія, 14 лютого на 74 році життя вмер о. Данило-Дам'ян Ковалюк ЧСВВ, душпастир українських вірних Стирії і Каринтії, колишній капелян І дивізії УНА.

ЧАСТИНА ЄРУСАЛИМСЬКОГО МУРУ, ЩО ОТОЧУЄ СТАРЕ МІСТО З ПІВНІЧНОЇ СТОРОНИ

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "Т". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни.

"Вінок даром"

ПОХОРОН БЛ. П. ОЛЕКСАНДРА МАСЛЯНИКА В ЕДМОНТОНІ, АЛБЕРТА

27 листопада 1969 р. нагло перестало битись серце людини, в розмірно ще молодому віці, бо тільки що в 57-ому році життя, не стало між нами людини життєрадісної та творчої, що її відсутність відчуває не лише найближча родина: дружина й діти, але також зорганізоване життя української спільноти. Найближча родина втратила свого кормителя, свою опору, свого виховника. Два роки тому покійний дуже важко занедужав, але його організм переміг недугу і, здавалось, все вернулось до нормального стану. Ще день перед смертю запевняв нас, під час своєї праці, що почувається добре. Не відчуває ніяких болів ,навіть може працювати в хаті вечорами. І дійсно останньої ночі перед смертю просидів поза першу годину опівночі, переписуючи до друку свою працю п.н. „Голод в Україні в роках 1932/33". Основну доповідь на цю ж тему виголосив він в неділю, 8 червня 1969 р. в залі УНО в Едмонтоні. Ніякі познаки не вказували на негайну катастрофу. Вранці бо-ж 27 листопада встав, як звичайно, одягнувся, поснідав, щоб від'їхати до праці в недалекій фабриці. І нагло потемніло в очах, зісунувся на землю. Не помогло штучне віддихування, що ним намагалась найстарша доня Маруся рятувати любого батька. А лікар, який негайно з'явивсь, повідомлений дружиною Юлією, ствердив тільки смерть.

Дві події мали рішальний вплив у житті О. Масляника, який побачив світ 17 липня 1913 р. в містечку Хирові в Західній Україні. Маленьким хлопчиною пережив найсвітлішу подію — 1 листопада 1918 року — перебрання влади українськими воїнами під проводом полк. Д. Вітовського у Львові і в цілій Галичині. Ось так українська державність стала йому такою ж самозрозумілою справою, як кожному з нас, хто мав щастя пережити цей світлий момент у своюму житті.

Другою рішальною подією було накинення окупантами України боротьби на життя і смерть. Покійний Олександер проживав на Західній Україні й був свідком від свого дитинства безоглядної боротьби з польською владою аж до вересня 1939 р.

В 7-ому році життя вмирає батько Михайла на тиф, вернувшись з війни. Залишається мати Катерина з чотирьома дрібними дітьми сиротами, як залишилась тепер його дружина Юлія теж з чотирьома дітьми: одруженим уже Богданом, двома донями: Марусею (16 р.), Галиночкою (10 р.) та маленьким синочком Івасем (3 рочки). Але, як каже народня приповідка: над сиротою — Бог з калитою. Зумів маленький Олесь, під опікою своєї любої матері Катерини, закінчити народню освіту в Хирові (1920-27), побувати опісля два роки в учительськім семінарі в Самборі (1927-29), скласти іспит до III кл. української державної гімназії в Перемишлі, яку закінчив в 1935 р. з дуже добрим успіхом зрілости.

Покійний був глибоко віруючим батьком і вірним дружиною, таку ж сильну віру в Христа і перемогу Його правди защіпив у молоденькі серця своїх дітей. Їх учив горіти палко любов'ю до Бога та до України. На тлі саме тієї безмежної любови розвивався далі його світогляд, коли осінню 1935 р. записався на математично-природничий факультет університету у Львові, де студіював математику, мінаралогію тощо. Як студент працює залюбки в упорядкуванні природничого музею НТШ у Львові під проводом інж. Чайковського, про що залюбки згадував нам у праці і залишив друкований спогад на цю тему.

бл. п. Олександер Масляник

Вже в гімназії, як учень, належав до юнацтва Організації Українських Націоналістів, що мала рішальний вплив на сформування його політичних переконань, світогляду і на сталення його характеру. З доручення тієї ж ОУН був повітовим провідником юнацтва і двічі був арештований поляками. Тому і не довелось йому завершити своїх студій в університеті у Львові.

З розвалом Польщі, опинившись на волі, виїхав в 1940 р. на студії до Берліна, де на техніці студіював хемію. І знову вибух війни в червні 1941 р. перервав дальші студії. О. Масляник опинився, з доручення організації, в похідних групах ОУН в полудневій Україні. Переслідуваний німцями, з відмороженими ногами, виснажений до краю, вертається на короткий час до дому, щоб знову кинутись у вир бурхливого, організаційного життя. Остаточно опинився знову в Берліні, де продовжує далі свої студії, але недовго. Двічі був арештований німецьким Гештапом. За першим побутом у німецькій в'язниці допоміг йому вийти на волю полк. Р. Сушко. Після другого свого арештування опинився в концентраційному таборі, в Саксенгавзен, де пережив дуже важкі побої і знущання. Не диво, що побут у польських і німецьких в'язницях та концентраційному таборі підорвали його і так слабке здоров'я дуже сильно, що спричинило і його передчасну смерть.

Опинившись осінню 1944 р. на волі, він станув по II світовій війні до праці як організаційний референт в Центральному Представництві Української Еміграції в Авгсбурзі, де в 1946 р. одружився з п-ною Юлією Балютою. Одночасно продовжував свої студії в УТГІ в Мюнхені і завершив їх ступнем магістра фармації 5 жовтня 1948 р.

Того ж року переїхав з дружиною до Вінніпеґу. Тут став одним з основників Ліґи Визволення України та Осередку Спілки Української Молоді та залишився у проводі Організацій Визвольного Фронту аж до кінця свого життя в Едмонтоні, де був деякий час головою ЛВУ та АБН.

У Вінніпезі працював теж короткий час в КУК, як організаційний референт, опісля в січні 1953 р. станув до праці в ляборатоpії хемічної фабрики Шеррит Ґордон Майнс в Оттаві, звідкіля переїхав до новозбудованої фабрики тієї ж фірми в лютому 1955 р. в Форт Саскачевані, де працював до кінця свого життя. Тут включився негайно в зорганізоване життя української спільноти і був активним до останньої хвилини свого життя. В 1957 р. став секретарем Осередку НТШ на західну Канаду в Едмонтоні і був ним неодмінно аж до своєї важкої недуги в 1967 р., поверх 16 років.

Був милою людиною, згідливою і вельми ввічливою. Тому не диво, що з'єднав собі багато приятелів споміж українців з інших середовищ і зумів організувати одну прилюдну наукову сесію за другою. Завдяки його теж заходам управа Осередку НТШ зуміла передати поверх 1,000 українських книжок до бібліотек університетів в Едмонтоні, Калґарах і в Ванкувері, що їх подарував добродій Василь Лащук з Веґревил.

У цих обох містах відбувались теж, завдяки його організаційному хистові, прилюдні виїзні сесії доповідачів НТШ з Едмонтону. В Пропам'ятній Книзі Українського народного Дому в Едмонтоні (1965) надрукована його основна стаття п.н. „Осередок НТШ на Західну Канаду" (стор. 410-22).

Крім численних доповідей писав безліч статтей, що розкинені по різних часописах і журналах по різних континентах. Як хемік-аналіст залишив нвоу аналітичну методу з аналізі металевих продуктів, як це підкреслив авторитетно інж. В. Мацьків у свому прощальному слові в неділю 30 листопада в похоронному заведенні „Парк Меморіял" в Едмонтоні, де за упокій душі покійного відслужили панахиду три панотці: парох церкви св. Юрія (членом якої був О. Масляник з родиною) В. Тарнавський, парох катедрального храму св. Йосафата Ю. Ковальський та о. д-р Є. Камінський.

Останній поклін прийшли віддати покійному зорганізовано приятелі й члени ОВФ з прапорами, молодь СУМ з прапорами та безліч знайомих (до 500 осіб, що заповнили вщерть каплицю і всі входи та хори, де співав чоловічий хор „Думка", під орудою М. Іваника. Покійного прощали: митрополичий радник о. парох В. Тарнавський, від ОВФ д-р В. Гирак, інж. В. Мацьків від Осередку НТШ в Едмонтоні, від Крайового НТШ та його голови проф д-ра Є. Вертипороха, від своїх батьків і своєї родини та І. Шевчук від родини покійного, дружини і дітей.

Тлінні останки покійного похоронено в середу, 3 грудня 1969 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпеґу, де заупокійну св. Літургію і панахиду відслужили: о. крил. С. Іжик (приятель покійного) та о. А. Пакош, а прощальне слово по панахиді і на цвинтарі виголосили: мгр І. Іванчук та І. Паркасевич. Хай же нам пам'ять про св. п. О. Масляникові буде вічною, а земля буде Йому пером.

М. Х.

Леґал, Алта: – 25-річчя подружжя п-ва Петра й Анни Судик

В неділю, 9 листопада 1969 р., з'їхалася родина, краяни, приятелі та знайомі п-ва Судаків, щоб гідно вшанувати 25-річчя їхнього подружого життя.

При гарно застеленому столі, на якому пишався торт з написом "25" засіли ювілянти, дружби, родина та гості до ювілейного бенкету. Вечеря пройшла в веселому настрою, серед милої розмови та дотепів. Перший промовляв батько ювілятки п. Володимир Гулик, який коротко переповів історію життя ювілятів. Брат ювілятки д-р Р. Гулик переказав життєпис ювілятів по-англійськи, а на кінці звернувся до приявних на прийнятті молодих студентів й закликав їх здобувати вищу освіту.

П. Петро Судик є сином покійного Василя і Анни Судик й походить родом з села Полянчик, пов. Ліско. До Канади приїхав 1931 р.

Ювілятка є дочкою Володимира й покійної Христини

п-во Петро й Анна Судик

Гулик, роджена в селі Темерівці, пов. Станиславів. До Канади приїхала в 1938 р. до батька, що фармував у околиці Вох.

Після одруження ювілянти осіли на фармі в околиці Леґал, Алберта, де фармують і досі. Своєю працею та запопадливістю вони доробилися гарного майна. Попри свою працю вони знаходять час й виповняти свої релігійні обов'язки. Є вони членами церкви Господнього Вознесення в Федора, Алберта. Від довгого часу вони є також передплатниками „Українських Вістей".

П-во Судики мають четверо дітей. Старша дочка є одружена з учителем М. Чехнітою, старший син Василь працює в хемічній фабриці в Форт Саскачеван, молодший син Володимир є на другому році університету, а наймолодша дочка Маруся ходить до десятої кляси в Бон Акорд.

З нагоди милого ювілею всі приявні передали ювілятам у дарунку срібну заставу на чай. Під кінець прийняття всі гості заспівали ювілятам многолітствіє та побажали їм діждати в гарному здоров'ю золотого ювілею. За милою ґутіркою гості забавлялися до пізної ночі.

З нагоди ювілею зібрано на „Українські Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ.

Приявний

Дім укр. пенсіонерів вже відкритий

Будова першого дому для українських пенсіонерів у Альберті вже закінчена й перші мешканці вже живуть у приязній рідній атмосфері українського дому.

Святочне відкриття дому відбудеться, як буде телпіше.

В домі є ще деяка кількість вільних місць. Охочих жити в домі просимо голоситися на нижче подану адресу.

Управа Дому звертається з проханням до українських громадян, які мають книжки, або добрі грамофонні пластинки, що з них не користають, щоб дарували їх до Дому українських пенсіонерів, де його мешканці будуть певно з них користати.

Досі жертвували: п-і Процьків, Едмонтон-Беверлі — 60 книжок, Д. Сленчко, Едмонтон — 50 книжок, Н.Н. Едмонтон — 60 грамофонних пластинок та 50 книжок.

Зголошення та жертвована книжки та пластинки просимо слати на адресу:

Ukrainian Senior Citizens Home of the Holy Eucharist
11935 - 65 St.,
Edmonton 21, Alberta
TEL.: 479-3458

Золотий ювілей подружжя п-ва Д. й К. Шишлаків в Новому Києві

У суботу, 2-го серпня 1969 р. відбувся ювілей п-ва Д. й К. Шишлака в Новому Києві, Алберта. Ввечорі о. Б. Лисак відправив у парафіяльній церкві молебень за ювілятів та благословив їхнє п'ятдесят-річчя подружнього життя. Святочне прийняття із програмою відбулося в місцевому УНДомі при участі дітей, родини, сусідів, парафіян та чисельних приятелів та знайомих родини Д. Шишлака.

Ювілейна вечеря почалась молитвою, яку проказав о. Б. Лисак. Вечерю приготовляли й доставляли членкині місцевого відділу ЛУКЖ. Господар вечора був п. П. Самоїл. Він представив гостей головного стола, переповів коротко життєвий шлях п-ва Д. й К. Шишлака, прочитав прислані листи й телеграми від різних достойних церковних і державних людей та знайомих і приятелів: Благословення від Святішого Вітця Папи Павла VI, едмонтонського владики Кир Ніла, місцевого пароха П. Литвина, прем'єра міністрів П. Трюда, Лейтенанта Ґоверно-ра Дж. В. Мак Еван, лідера опозиції Р. Стенфілда, прем'єра Алберти І. Строма, посла до федерального парляменту Д. Мазанковського, та посла до провінційної леґіслятури А. Гордея.

Майор містечка Ту Гилс п. Д. Гелета обширніше переповів присутним життя ювілятів. Він сам виростав у їхньому сусідстві.

Д. Шишлак народився 1893 р. в селі Буців, перемиського повіту. До Едмонтону приїхав він із родичами 27-го червня 1902 р. 29-го липня 1919 р. п. Д. Шишлак одружився із п-ною Катериною Ґлубин у УКЦеркві в Ледук. Всевишній поблагословив їх двома дочками (Марія і Анна) та двома синами (Іван і Мирон).

Під час першої світової війни п. Дам'ян Ш. служив при канадській армії. Крім господарської праці п. Шишлак виказався активним суспільним діячем. Згадати вистарчить: 12 років окружним радником, секретар шкільного дистрикту, член комітету окружної шкільної лічниці у Веґривіл, секретар місцевої фармерської юнії, секретар Кооперативи, режисер місцевого драматичного гуртка, членом-основником, кількарічним головою й бібліотекарем УНДому, діяльний член місцевої церкви тощо.

Відзначається він доброю пам'яттю, начитанням та має багато матеріялів з часів піонерського життя наших поселенців в околицях Веґривил. Недавно одна його стаття була надрукована на сторінках „УВ". З давніх часів п. Шишлак є передплатником „УВ".

Того ж вечора діти й приявні гості обдарували ювілятів чисельними дарунками, а внуки вручили любому дідові й бабі золоту чашу. Під кінець забрав слово п. Шишлак та з великим зворушенням подякував дітям, внукам та всім гостям за цей повний радости вечір присвячений їхній пам'яті, за ті щирі благословення, привіти, та за дорогоцінні дарунки. Заспівавши грімке многая літа, всі присутні забавлялись при музиці до пізньої ночі.

Ювілянти склали на „УВ" 5.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо ще многих та милих літ.

Вилна, Алберта

БЛАГОСЛОВЛЕННЯ НОВОЗБУДОВАНОГО ДОМУ П-ВА МАЦЮРІВ

В суботу, 20 грудня поблагословив о. парох К. Станґрет новозбудований дім п-ва Василя і Меланії Мацюрів у Вилна. То родинне свято зачалося Службою Божою в тому ж домі з участю членів родини та запрошених гостей. Після Служби Божої о. парох довершив благословення дому.

На чотирьох стінах висіли гарні хрести, а під ними станули чотири особи зі свічками. Як зачалося благословення, то цілий дім наповнився пахучим кадилом та воском. Приявні уважно слідкували за обрядом благословення.

Після благословення п-во Мацюри запросили всіх учасників торжества до гарновикінченого підвалу (бейзменту), де на застелених столах приготовано обід. Гостям, числом прибл. 40 осіб, послугували дві дочки та дві невістки п-ва Мацюрів. Під кінець обіду о. парох привітав п-во Мацюрів та склав їм ґратуляції з приводу набуття гарного дому. То є не лише черговий осяг в їхньому житті, але неначе завершенням всіх їх трудів й праці.

Сорок повних років трудилися п-во Мацюри на своїх фармах, почінаючи одною, а закінчуючи свою працю на п'ятьох. Вони виховали 4-ох синів: Петра, Володимира, Стефана й Івана та дві дочки: Марію та Єлисавету й створили для них основи для їхнього самостійного життя. Та життєві осяги не приходили даром. Вони забрали силу п-ва Мацюрів, які рішилися перейти на заслужений відпочинок. Вони передали фарми синові Іванові, а самі збудували собі гарну нову хату в містечку Вилна, щоб серед супокою та без клопотів тішитися підрастаючими внуками та служити своїми радами та досвідом своїм дітям. Будову хати перевів Максим Фарус.

Від імені парафії привітали п-во Мацюрів п. Іван Кучер і п. Нестор Хмиляр. Від родини п. Дмитро Климочко. На закінчення привітів усі приявні відспівали господарям грімке многая літа. П. Мацюра дякував приявним за участь в його родинному святі. Після обіду приявні за ґутіркою та співом колядок провели ще досить багато часу в домі п-ва Мацюрів. П. Н. Хмиляр перевів збірку на „Українські Вісті", з якої прийшло 7.95 дол. За жертву щиро дякуємо, а п-ву Мацюрам бажаємо в новій хаті прожити ще много літ.

Терас, Бр. К.

70-РІЧЧЯ УРОДИН П-І МАРІЇ СЛАНСЬКОЇ

В домі п-ва Сланських зібрався невеликий гурт приятелів, щоб відзначити 70-річчя уродин п-і Марії.

Окрім її чоловіка Михайла та брата Маріяна, були приявні п-во Ґієрзи, п-во Пристаї, п-во Строполь, п-во Проско з родиною, Дж. Маркс з Кітімат, п. Безігнено з дочкою Роузі, п-во Лінденбек. Не могла прибути п-і Фляша, лише прислала дарунок.

Дарунки прислали також від п. І. Кук з Сурей, Бр. К., пва Дісен і п-ва Пайнер. П. Лнядбек показав фільм про Індію, Швайцарію та з Експо в Монреалі, що всім приявним дуже подобалося. Всі гості провели дуже мило час й забавлялися до пізного вечора.

П-і Марія подякувала всім гостям за звеличання її уродин й сказала, що за час її десятирічного побуту в Канаді, вона перший раз мала таке приємне прийняття з нагоди своїх іменин.

З нагоди прийняття передано 5.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-і Марії бажаємо ще багато милих літ прожити.

Єлисавета Андрийчук

Річна передплата „У.В." – тільки $5.00

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаген 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно. Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до соняшних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ
ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Збірка на українців у Югославії

ЖЕРТВИ ЗЕМЛЕТРУСУ: Іван Гаврилюк з дружиною й дітьми в знищеній землетрусом хаті. Фото: І. Тердюк, „Русске слово" — Нові Сад, Югославія.

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосвящ. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській єпархії, влинули досі такі жертви:

ГРОШІ:

$100.00 — о. В. Галярник, Принс Джордж ($50.00 зі збірки в церкві св. Юрія, Принс Джордж, Бр. К., та $50 зі збірки на богослуженні в Террас, Бр. К.); $49.00 — о. Я. Федунік зі збірки в церкві Пресв. Євхаристії, Едмонтон (збірку перевели: М. Демчук, А. Клодій і М. Даскевич): жертвували по $10.00 — Д. Бабич, о. Я. і Н. Федуник, А. Каспрів; по $5.00 — В. Демчук, І. Елиняк; по $3.00 — К. Мидзяк; $2.00 — В. Масон, В. Шур і М. Загородний; $20.00 — М. Бойко, Едмонтон; $15.00 — Фреді і Катерина Козяк, Сурей, Бр.К.; Семен Головайчук, Смокі Лейк, Альберта; $10.00 — Дмитро Радьо, В. Корженьовський, п-і І. Буцманюк, Т. Куницяк - всі з Едмонтону; М. Шрам, Кемровз, Альберта; $5.00 — Н. Середа, Кемровз, Альберта, п-і К. Ясіньска, Меннінг Альберта, Гр. Йопик, Анна Обуховська, Д. Сивенький Р. Березович - всі з Едмонтону.

ОДЯГ ПЕРЕДАЛИ:

Ю. Роїк (другий раз), В. Багнюк, Варвара Білик, п-і І. Буцманюк, М. Сас, І. Харевич, А. Подільський, Трофим Куць, С. Бурак, Анна Обуховська Марія Габак, Едик Ясінчук, Марія Ситар, Марія Журавінська, Пластова Станиця Едмонтон - 8 пачок (збірка І. Хома), Пластова Станиця Едмонтон - 3 пачки (збірка Б. Мартинків); З парафії Пресв. Євхаристії — М. Дегодь, Т. Раско, В. Демчук, Е. Насічук, В. Грох, М. Страшок А. Біло, Т. Савка, К. М. Летавські, А. Піх, С. Семчук, Р. М. Семчук, М. Шевчук, К. Чимишин, В. Монастирський, К. Мидзяк, М. Неділя, М. Паскоский, Г. Поренчук, Р. Шеленко, С. Нагуляк, М. Філевич, М. Загородний, Я. Семків, Я. Клодій, Ю. Чорнодоля — всі з Едмонтону, Альберта; М. Шрам, Н. Умриш — всі з Кемровз, Альберта.

Гроші та вживані речі (нові або в дуже доброму стані, бо поштова оплата до Югославії є досить висока й не виплачується посилати дуже зношених чи знищених речей) можна складати в будинку „Українських Вістей". Якщо деякі парафії схочуть перевести збірку речей у себе, можуть прислати зібрані речі разом, подаючи список жертводавців.

Жертводавці, що складають гроші, можуть дістати посвідку до податкового уряду лиш тоді, коли гроші будуть переслані через БУК в Едмонтоні, щоб можна їх тут перевести через касову книгу.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta

КОНТЕСТ
НА НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ ПИСАНКУ

ПЕРША НАГОРОДА - - - - - $50.00
ДРУГА НАГОРОДА - - - - $40.00
ТРЕТЯ НАГОРОДА - - - - - $30.00
ЧЕТВЕРТА НАГОРОДА - - $20.00
П'ЯТА НАГОРОДА - - - - - - $10.00
Десять дальших нагород по $5 кожна

ПЕРЕМОЖЦІ БУДУТЬ ОГОЛОШЕНІ НА ЧАЙНОМУ ПРИЙНЯТТІ МОЛОДШОГО ВІДДІЛУ катедральної парафії св. Йосафата, що відбудеться 15 березня, в авдиторії школи Пресв. Серця—9624 - 108A Ave., Edmonton, Alta., в год. від 2.00 — 5.30 попол.

Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить контест.

ВСІ посилки писанок на контест шліть на адресу:
EASTER EGG CONTEST, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

ДВОМОВНІСТЬ У КАНАДІ

(Стаття написана спеціяльно для Канадської Сіети Відділом Громадянства Департаменту Внутрішніх Справ) — задля недостатнього знання про суть двомовности, багато людей було збентежених і непотрібно затурбованих ситуацією. Ця стаття вияснює факти про двомовність в цій Країні, як вона впливає на канадців взагалі, а особливо на етнічні громади.

ОФІЦІЙНІ МОВИ

Під час Конституційної конференції в 1968 р. прем'єр міністрів і десять провінційних прем'єрів прийняли засаду Комісії двомовности і двокультурности про рівні права мов французької та англійської. В часі другої зустрічі в 1969 р. одинадцять урядів Канади повідомили, що вони добилися значного поступу в поширенні прав, щодо яких давніше погодилися.

Федеральний уряд виготовив закон про офіційні мови, і якщо він буде ухвалений, дасть громадянам Канади право уживати у взаєминах з урядом одну з двох мов, французьку або англійську. Чотири атлянтійські провінції і провінція Онтаріо прийняли французьку мову як офіційну у своїх законодавчих установах. Разом з Квебеком і федеральним урядом — то означає, що сім з одинадцяти законодавчих установ Канади, признали обидві мови, французьку й англійську офіційними (урядовими).

Декілька провінцій перейшли межі своїх двомовних зобов'язань з 1968 р. через уведення в себе напрямних проектів та шкіл, або через поширення вживання французької мови як викладової у їх школах. Федеральний уряд поновив свої приречення з попереднього року, забезпечити технічну і фінансову допомогу тим провінціям, які схочуть здійснювати у себе навчання офіційних мов. Другий том звіту Комісії двомовности і двокультурности, оголошений кілька місяців раніше, піддавав думку про кілька способів, якими уряд Канади міг би помагати провінціям в ділянці освіти. Федеральний уряд заявив також свою готовість сповнити повищі пропозиції.

Тому, що деякі провінції висловили застереження щодо певних легальних і конституційних точок Закону про офіційні мови, міністер справедливости Канади Дж. Турнер погодився порадитися в тих справах із провінційними генеральними прокурорами. Як наслідок тих нарад, уряд запропонував кілька додатків до закону, щоб улегшити розв'язання тих питань. В травні 1969 р. Закон був готовий до формального проднискутування членами Парляменту Канади.

В ході дебат міністер Турнер звернув увагу на факт, що постанови закону були в загальному зле зрозумілі, особливо в західній Канаді. Наприклад, дехто міркував, що коли Закон про офіційні мови стане обов'язковим, — він буде змушувати перечісного громадянина Канади говорити французькою мовою. "Це просто не має місця" — заявив п. Турнер. "Принципом закону є, що повинна існувати рівність доступу до федеральних урядових установ і що кожний громадянин у своїх взаєминах з урядом Канади може користуватися одною з офіційних мов."

По закінченні дебат Парлямент проголосував у принципі прийняття закону і його відіслано до комісій для дальших студій. Спеціяльна комісія, складена із 12-ти членів мала у подробицях прослідити понад сорок статтей закону. Особливо інтересною для трьох членів комісії етнічного походження була стаття 38-а. Вона постановляла, що ніщо в офіційному мовному законі не повинно зменшити будь-якого легального, або звичаєвого права, або якогонебудь набутого привілею, що ним користувалися мови інші ніж французька чи англійська.

Прийняття такої статті підкреслює так важливість мов, якими говорять етнічні спільноти Канади, як і мов тутешнього населення, — індіян та ескімосів. Тому, що федеральний уряд потвердив свій намір охороняти і зберігати ті різні культури, офіційний мовний закон не може бути інтерпретований як обмеження будь-яких прав, якими вже користуються такі групи. Оскільки це торкається уряду Канади, — то розвиток мов інших ніж англійська і французька повинен і на далі бути дозволений на тих самих умовах, які існували до його схвалення.

Давид Люіс, заступник голови Нової демократичної партії оборонив особливо і з успіхом 38-му статтю. Ця стаття є важлива — заявляв він — тому, що вона вказує, що "культурна поведінка, якою ми дотепер користувалися в емігранційних урядах, в урядах праці по цілій країні... де кожен кандедець, не зважаючи на те якою мовою він говорить, може одержати послуги через перекладача; ...повинна бути задержана, а цей закон в ніякому разі не повинен їй суперечити."

Під час тої самої сесії, п. Люіс, сам член етнічної меншости, оспорював справу прийняття двомовної Канади етнічними меншостями. Він описував почування багатьох етнічних груп перед якими постає перспектива другої офіційної мови. "Всі ці добрі канадці" — говорив п. Люіс — "є готові прийняти, що Канада є одноманітною країною, що англійська мова є єдиною офіційною мовою в певних околицях Канади. Вони не дбають про факт, що самі говорять українською, чи німецькою мовами... так довго, як ви залишите (країну) одномовною. Але з моментом, коли ви узаконите факт, що Канада є двомовною, вони відмовляються його приймати." Хоч п. Люіс симпатизував і розумів причини такого роду міркувань, то все ж він, елементально, заявив, що люди мусять зрозуміти "що інші мови є неофіційними і не можуть мати того самого права, що мають мови англійська і французька."

Після дальших дискусій у комісії, закон був ухвалений Парляментом. Він був ухвалений теж в Сенаті та одержав королівську згоду 9-го липня 1969 р. Шістдесят днів пізніше, 7-го вересня 1969 р. новий закон про офіційні мови став правосильним з відповідальністю за його стосування покладеною в першу чергу на Міністерство внутрішніх справ.

Основний на рекомендаціях І книги звіту комісії двомовности і двокультурности, закон про офіційні мови є тепер правом країни. На початку 1970 р. вийде з друку II книга про світ праці і IV книга про етнічні групи. У тих книгах будуть рекомендації, які відносяться до обидвох меншостей, офіційних та етнічних. Як це сталося з І книгою про офіційні мови і II книгою про освіту, пропозиції книг III-ої і IV-тої будуть простудіовані, продискутовані і доповнені зацікавленими урядами.

Касовий звіт станиці У.М.Х.С. в Едмонтоні

від січня до 31 грудня 1969 р.

ПРИХОДИ:

Членські вкладки	$ 24.00	
Доповнення лист. збірки з 1968	15.15	
Коляда 1968-69	125.00	
Замість квітів на могилу бл. п. А. Соробея	93.00	
Писанка 1969	605.09	
Листопадова збірка 1969	564.86	
	1,427.10	
Сальдо з 31.XII.68	534.17	

РОЗХОДИ:

Вислано Централі в Мюнхені		$1,000.00
Індивідуальна поміч до Польщі		50.00
Друки і кошт зіброк		41.94
Інші видатки		25.00
Поштова оплата		8.92
		1,125.86
31.XII.69 Готівка на руках		835.41
	$1,961.27	$1,961.27

Фін. реф.
О. Лесів

Анкета про українські школи в Канаді

На пропозицію Українсько-канадської дослідної фундації (УКДФ) я розпочав працю над дослідами українського шкільництва і виховання в Канаді.

Досі чужомовному світові ще дуже мало відомо про історію українського поселення, про значні вклади українського народу у розбудову Канади, про розквіт її добробуту і культури.

І тому ми повинні розповісти світові про себе, про наші досяги тут, у Канаді, про нашу історію і культуру, наші школи і виховання в них, цим же відкрити власну сторінку в історії Канади.

Розуміючи важливість цих починань, Українсько-Канадська Дослідна Фундація, яку очолює С. Павлюк, а патронують д-р В. І. Кей, д-р П. Смильський, сенатор П. Юзик і М. Стар, розпочала працю в цьому напрямку. Її заходами видано ряд науково-дослідницьких праць на українську тематику, видрукованих англійською мовою в Торонтському університеті й розіслано по всіх наукових установах і бібліотеках Канади. Серед них „Early Ukrainian Settlements in Canada" д-ра В. І. Кей-Кисілевського, „A Ukrainian Canadian in Parliament" М. Лучковича за редакцією І. Григоровича та інші.

У зв'язку з цим звертаюсь до української громадськости з просьбою: допоможіть зібрати відомості, що торкаються рідного і державного шкільництва від початку основання двомовних та рідних шкіл, включно з курсами українознавства.

Активно включившись у справу зібрання інформацій, ви зробите велику услугу українсько-канадській історії.

д-р Б. Н. Білаш

АНКЕТА

1.: Назва й адреса школи, її керівник та опікун .....

2.: Від якого часу школа заіснувала? Якщо більше не існує, то в яких роках і з яких причин була ліквідована? .....

3.: Імена та прізвища осіб (назва організації), які були ініціяторами школи. .....

4.: Імена та прізвища вчителів та в яких роках вони працювали (в хронологічному порядку). .....

5.: Кляси, предмети, програми і підручники .....

6.: Кількість годин у днях (тижня) .....

7.: Імпрези та вистави .....

8.: Гуртки при школі .....

9.: Де приміщується (приміщувалась) школа .....

10.: Допоміжні матеріяли: а) афіші, оголошення, летючки, ювілейні книжки, календарі, газети та журнали; б) протоколи; в) фотографії та листи.

Примітка: а) Перечислені в 10-му пункті матеріяли є дуже важні. Тому прошу, по можливості, прислати копії, або позичити для тимчасового користування оригінали, а якщо це неможливо, то зазначити, чи можу я приїхати, щоб особисто познайомитися з ними.

б) Якщо маєте відомості, що не вкладаються в рамки вище згаданих пунктів, то прошу подати їх додатково.

в) Якщо із будь-яких причин не зможете надіслати грунтовних інформації про відомі вам школи, то пригадайте імена й адреси осіб, які можуть такі інформації подати.

Моя адреса: DR. BORISLAW N. BILASH,
209 Scotia Street,
WINNIPEG 4, Manitoba.

„Мені не треба було тут народитися, щоб відчути гордість та задоволення громадянина Канади".

„Прийнявши громадянство країни, яку я сам вибрав, я свідомий мого права приймати повну участь в майбутній долі цієї величезної країни волі і можливості покращення майбутнього".

„Канадський прапор є моїм прапором, і я радію з того, що маю однакові права на покращення свого добробуту і на обов'язки з усіма тими, для кого він майорить."

Чи Ви маєте право на використання привілеїв? Чи готові Ви прийняти на себе обов'язки канадського громадянина? Довідайтеся про це в найближчому до Вас суді відділу Канадського громадянства. Суди цього роду знаходяться до Ваших послуг в слідуючих містах: в Галіфаксі, Монктоні, Монреалі, Оттаві, Судбері, Торонті, Гамільтоні, Сент Катеринс, Кіченер, Лондоні, Віндзорі, Вінніпегу, Реджайні, Саскатуні, Калгарах, Едмонтоні та Ванкувері. Ви також можете писати на слідуючу адресу:

Registrar of Canadian Citizenship,
Secretary of State Department,
OTTAWA.

„Я став громадянином Канади на власне бажання!"

УРЯД КАНАДИ

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Viina — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

УВАГА

БІНҐО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО

Щонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковых недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
п р и
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліна та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

Jim's EXPRESS & TRANSFER

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Припасовую окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

пасоботи у Вегревид під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

EATON'S
HEARING AID CENTRE

- Комплетна перевірка слуху апаратом
- Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: березень: понед. 2 — Вінрайт; вівторок, 3 — Ллойдмінстер; середа, 4 — Вермілйон; четвер, 5 — Вегревид.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

На коляду прислали до «Українських Вістей»

10.00 дол.: Петро Остапчук, Бофало, Н.П., ЗДА.

По 5.00 дол.: Василь Панчук, Едмонтон, С. Панич, Едмонтон, п-во Василь і Марія Демчук, Едмонтон.

По 2.00 дол.: І. Підгороденький, Портедж Ля Прері, Ман.; п-і А. Бартман, Едмонтон; Є. Гангур, Летбридж, Алта; П. Гасай, Ванкувер, Бр. К.; п-і К. Смолик, Едмонтон; А. Тарапацький, Інніфрі, Алта; Гр. Ганин, Ветеківин, Алта; о. Р. Стародуб, Інніфрі, Алта; Т. Фалик, Едмонтон; Я. Іваник, Едмонтон; І. Москалик, Едмонтон; Н. Галій, Монреаль, Кве.; М. Доріцький, Гай Прері, Алта.

По 1.00 дол.: П. Сірацький, Реймонд, Алта; Ю. Роїк, Едмонтон; П. Гарматюк, Едмонтон; Ф. Гревдович, Едмонтон; М. Олійник, Йорктон, Саск.; І. Бобровський, Едмонтон; А. Рибачок, Едмонтон; п-і А. Чічак, Едмонтон; М. С. Тарасюк, Ростерн, Саск.; К. Лаєюк, Норт Батлфорд, Саск.; В. Болітний, Давфин, Ман.; Н. Заяць, Вермілйон, Алта; п-і А. Паславська, Гліден, Саск.; С. Маренчук, Принц Альберт, Саск.; п-і Р. Шеленко, Едмонтон; п-і А. Леськів, Едмонтон; п-і І. Книгницька, Саскатун, Саск.; Ф. Якимишин, Едмонтон; п-і А. Нацюк, Менвил, Алта; п-і Н. Филипов, Едмонтон; Р. Гунька, Редвater, Алта; Б. Онуферко, Едмонтон; К. Тхір, Едмонтон; п-і К. Гропко, Едмонтон; Д. Сивеньский, Едмонтон; Н. Босак, Едмонтон.

Усім щаповним жертводавцям і збірщикам цшру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

Демонструють

Англійську королеву відвідав паризький архиепископ кардинал Франсуа Марті. 18 ірландських протестантів демонстрували проти цих відвідин, несучи таблиці з написами: "Тут не треба папства", "Зрада".

Коли на заклик поліції демонстранти не хотіли розійтися, їх забрали на вантажні авта й вивезли з-перед королівської палати.

Авторові гимну

„ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА"

Ти заспівав,
Як соловейко
В гаю зеленім
На калині
Свою найбільшу
Пісню серця
Свій гимн
Посвяту Україні.

І хоч багато
Років минуло
Тебе немає
Між живими
Так твоя пісня
Вірна, рідна
Нас робить більше
Все сильними.
Твоя душа
Нас закликає,
Щоби боротись,
Не впадати
За правду,
Волю України
Життя віддати
І кров пролити.
Твій гимн дає нам
Віру, надію
Встане з неволі
Україна
У сонці слави
Перед світом
Вільна засяде,
Як царівна.
Сто років довгих
Проминуло
І роки дальше
Будуть минати
А ми українці
Будемо
Твій гимн великий
Все співати.
Сто років довгих
Проминуло
Ми тебе вірно
Нині згадали
Твоє ім'я
І твою працю
По українськи
Вшанували.

Микола Горішний
Джерзи Сити, Н. Дж.
15 січня 1970.

✣ **У фармерських** околицях є пересічно 20% більше нещасливих смертних випадків, як в інших місцевостях Канади.

✣ **У 1968-69 рр.** Канада видала 962 мільйони долярів на наукові досліди.

✣ **Якщо хтось** хоче полювати на полярних ведмедів, мусить купити в ескімоса право вбити одного ведмедя ($1,800.00) і заплатити йому за провідництво (приблизно $400.00). На інші видатки треба ще 400.00 дол. Шкура одного ведмедя коштує бл. $2.600.

Листопадова збірка 1969 для У.М.Х.С.

Станиця в Едмонтоні

Св. Володимира, Едмонтон — $18.15; о. Б. Снігурович, Дж. Плейс — $10.85; о. І. Макух, Вікторія, Бр. К. — $13.35; о. І. Макух, Порт Алберні, Бр. К. — $14.00; о. Б. Каричек, Росінгтон — $7.00; о. Б. Каричек, Атабаска — $6.20; о. Б. Каричек, Річмонд Парк — $5.80; о. Б. Каричек, Пайн Крік — $2.00; катедра св. Йосафата в Едмонтоні — $143.63; о. Е. Дмитрук, Ст. Майкал — $4.80; о. Е. Дмитрук, Делф — $8.10; о. Е. Дмитрук, Ламонт — $14.20; ЛУКЖ Вернон, Бр. К. — $10.00; о. П. Петришин, Редвотер — $18.40; о. П. Петришин, Федора — $10.60; о. П. Петришин, Вох - $6.80; Пресв. Євхаристія в Едмонтоні — $47.00; Глендон зібрав І. Скрипчайко — $27; св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні — $123.08; Покров Пресв. Богородиці в Едмонтоні — $13.00; о. І. Черкавський, Дервент — $16.60 о. І. Черкавський, Вермільон — $8.93; о. І. Черкавський, Елк Пойнт — $7.40; о. І. Черкавський, Нортерн Веллі — $5.15; о. М. Мартинків, Равнд Гілл — $16.75 і о. М. Мартинків, Кемровз — $6.07.

УВАГА!

ЗБИРАЄМО ДО МУЗЕЮ Й АРХІВУ

ПОДАЄМО 15-тий СПИСОК осіб, що передали нам свої матеріяли:

1.: Д-р М. Д. ГОЛУБІЦЬКИЙ, Едмонтон — Часописи „Нова Свобода" шодесять, в хусті Карпатська Україна;

2.: п. М. ПОРИЦЬКИЙ, Гай Прері, Алта — Співаник з нотами, календарі, журнали і часописи;

3.: п. М. РОМАНЕЦЬ (Романце) - Вінніпег, Ман. — Давні календарі і журнал „Україна";

4.: п-і О. БОРИКО, Едмонтон — Поштівка Укр. Пласту із світового джемборі та журнали;

5.: п. А. ЛЕШИН, Едмонтон Книжки і часописи.

Всім жертводавцям наша щира подяка.

Телефонуйте ч.: 424-6905
Пишіть:
Н. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

PERFECT-EATING MEAT — A SAFEWAY PROMISE

A combination of things makes our money-back guarantee possible:

JUST THE TOP GOVERNMENT GRADES

Quality comes first! Every steak, chop and roast of beef or lamb you buy at Safeway is from one of the top Government grades. (All of our pork, veal and lamb is from top grades, too.) Only by starting with fine quality meat can you expect to get consistent tenderness, juiciness and excellent flavor.

SPECIAL CARE PROTECTS QUALITY

Our meat experts, using modern equipment and proven techniques, leave nothing to chance in bringing Safeway meats to you. Humidity and temperature are carefully controlled to protect the tenderness, juiciness and flavor of each cut.

EXCESS BONE and FAT TRIMMED OFF

Our close-trim method of preparing meat for sale gives better eating and better value. Each cut is prepared just right for the way it is to be cooked. Note, too, how little fat and bone remains on Safeway steaks, chops and roasts when they are weighed.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ДИКИЙ ЛОСЬ (самка), з радіопередавачем на шиї, буде пів року у всіх своїх мандрівках під контролею сателіта «Німбус-3», що кружляє на відстані 700 миль. Досвід робить у Джексоні, Вайомінг, ЗДА.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище .....

Адреса .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, вирізьте та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: .....

.....

Ім'я і
нова адреса: .....

.....

(Адресу писати по-англійськи)

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину **"PANOVIN"**

Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драг-шторі.